

RESPECT

Până doar cu un timp în urmă când am părăsit spitalul, și cumva am lăsat-o în mâinile Domnului, că dacă-dacă... știind că am fost puțin răgușit, pentru că am luat o răceală. Dar m-am gândit că dacă eu... dacă mama era destul de bine ca eu să pot veni, păi, aș fi jos din nou ca să vă vizitez. Pentru că, atunci când văd pe cineva ca mama întinsă acolo, și știind că și aceste alte mame și tați de aici, că noi toți vom ajunge la acel punct, voi vedeți, și gândindu-mă cât de recunoscător sunt că ea este pregătită de plecare.

² Și atunci, și un alt lucru vreau să-l exprim bisericii. Eu cred că am văzut-o pe Sora Wilson în spate acolo. Și-și apoi acolo este Sora și Fratele Sothmann aici pe undeva, probabil, în clădire. Și-și câțiva dintre voi aici care ați oferit asistența voastră să stați cu mama pe timpul nopții, și lucruri ca acelea, aceea este foarte loial. Și eu apreciez tot ce voi toți ați făcut. Într-adevăr, familia este epuizată, voi știți, noi stăm în fiecare noapte. Și chiar acum, majoritatea din ei lucră, astfel suntem eu și Meda, sausu Delores, și ea are copii în școală, și aceasta doar cumva o face dificil să o împărțim doar între doi dintre noi în felul acela, și doar devenim epuizați. Tu de abea poți merge, și nu mai faci diferență între zi și noapte, cu greu, mai ales când ești ajuns la vârsta mea și a lui Meda, voi știți, nu-nu ia prea multe nopți ca să te epuizeze când ajungi să pui puțină vârstă pe tine.

³ Astfel, eu obișnuiam să gândesc că aș putea doar sta zi și noapte. Eu veneam din California în Fordul meu vechi model-T, și deveneam puțin somnoros pe drum, îmi lua cam patru sau cinci zile, poate șapte zile, să-l fac. Și mergeam înainte, zi și noapte. Și deveneam puțin obosit, îmi aruncam pătura sub mașină, mânam afară în prerie, dormeam două ore și continuam. M-am schimbat mult de atunci, Frate Neville. Doar îmi dau seama că sunt trecut de vârsta de douăzeci și cinci de ani, vedeți.

⁴ Și așadar este un-un privilegiu să fiu aici la Casa Domnului în seara asta. Și azi dimineață am avut un mic-un mic, câteva notițe aici care vroiam să... eu aș... Domnul mi le-a dat. Și mam gândit că poate azi dimineață, dacă aș fi avut o ocazie, aș fi vorbit asupra acestora înainte să am rugăciunea pentru bolnavi. Dar având în vedere că eram întârziat în întrebări azi dimineață, m-am gândit că poate, dacă mama era mai bine, atunci poate ar fi un semn ca eu să vin din nou în această seară, poate, și să vorbesc puțin timp în seara asta dacă nu întrerupe programul Fratelui Neville pe undeva.

⁵ Și stând în cameră doar ce mi-a fost dată o mărturie minunată, despre o soră Creștină care este cu noi în seara asta.

Ea a fost în rândul de rugăciune azi dimineață, și ea se ruga, stând pentru altcineva. Și în camera ei, o cameră întunecată, se află *Cina Domnului, Ultima Cină a Domnului*. Și este așa că soarele nu poate pătrunde în cameră în nici o poziție. Și pe când era ora trei în dupămasa asta, această Aureolă de Lumină care a fost văzută aici când noi am terminat de predicat despre Epocile Bisericii, numai că mai mult ca o culoare de curcubeu, parcă, a venit chiar deasupra capului Domnului Isus. Ei bine, ea a privit la Aceasta câteva momente. Și ea s-a dus și i-a spus surorii ei, după cum înțeleg eu povestea, și-și ele au venit și s-au minunat la Aceasta pentru mult timp, o oră sau cam așa ceva. Și apoi au chemat înăuntru un vecin, slujitor, care era Fratele Stricker de aici, ca să vadă fenomenul Acesteia. Și ei au stat și L-au privit, până la cinci sau cam așa ceva. Și slujitorului i s-a cerut să se roage, și el a simțit că el doar nu se putea ruga, sau ceva.

⁶ După un-un pic, cineva a dat un mesaj, (și ei au dat talmăcirea lor despre semnificația acesteia), și mesajul a venit înapoi, prin vorbirea în mesaj, și a spus că ei au „interpretat greșit,” ei nu au dat-o corect. Mă gândesc că așa este, nu-i așa, Sora Bruce? Ei nu au dat-o corect. A spus că ceea ce era semnul, a fost ca să le arate, ca apreciere față de ei, că ei au crezut Mesajul care merge înainte de aici din tabernacol, în felul acela. Și a spus că urma ca ei să vadă lucruri mai mari decât acestea să aibă loc, că ei chiar vor vedea Îngeri urcând, și coborând și urcând.

⁷ Așadar noi trăim în ultimele zile, și noi suntem aproape de timpul sfârșitului. Și eu... Aceasta sună, poate sună îngrozitor pentru unii oameni, dar pentru Creștini, eu sunt bucuros că ne aflăm aici. Eu-eu sunt bucuros că suntem la sfârșit.

⁸ Am spus asta o dată într-o adunare. Și o persoană vorbind cu mine, a spus, "Ce vrei să spui? Tu vrei să spui că ai fi bucuros să vezi venind sfârșitul lumii?"

Am spus, "Oh, da, domnule!" Am spus, "Sigur!"

⁹ A spus, "Bine, asta nu sună rațional, ca cineva să vrea să vină sfârșitul lumii."

¹⁰ Am spus, "La sfârșitul lumii, timpului, Isus vine, și Acela este pe Cine vreau eu să văd." Și am spus, "Biblia a spus că, 'Toți acei care iubesc apariția Lui!' Vedeți?"

¹¹ Și este o plăcere să știm aceea, că aceste lucruri vechi aici, ale vieții, au să înceteze într-una din aceste zile, și noi vom-noi îl vom vedea pe EL

¹² Dar cândva în urmă, a fost spus jos în... Oh, cu mulți ani în urmă, când ei aveau sclavia. Și acolo era un-un om de culoare bătrân care era... obișnuiau să aibă cântări vechi de biserică, cântări de la țară. Ei se adunau împreună și aveau slujbă între sclavi, și predicau, voi știți, și ei aveau adunare. Și într-o seară acolo era un ins bătrân care a fost salvat. Și când el a fost salvat, el a știut că era liber atunci. Astfel el a început să spună celorlalți sclavi, în dimineața următoare, pe plantație, a spus, "Eu sunt liber."

¹³ Astfel patronul lui a venit acolo și l-a tras înăuntru, a spus, "Acum, uite aici, Sam." A spus, "Ce-i cu asta ce te aud

spunând printre sclavi, că tu ești liber?"

¹⁴ El a spus, "Da, patroane." A spus, "Asta-i adevărat." A spus, "La o adunare seara trecută, eu am fost eliberat de legea păcatului și a morții." Asta este. Asta este.

¹⁵ Legea păcatului și a morții, eu am fost eliberat de asta. Ați fost o dată legați acolo, voi vedeți, dar acum sunteți liberi de asta. Vedeți? Cum am spus azi dimineață, moartea rămâne doar în păcat. Păcat și moarte sunt același lucru, vedeți. Dar când sunteți departe de păcat, voi sunteți departe de moarte; dar în timp ce sunteți în păcat, voi sunteți în moarte. Vedeți? Și prin urmare când voi sunteți liberi de legea păcatului și a morții, voi sunteți o creatură nouă în Cristos Isus, și atunci sunteți liberi.

¹⁶ Și patronul lui i-a spus, a spus, "Sam, tu chiar vorbești serios?"

¹⁷ El a spus, "Da, domnule." Și a spus, "Domnul m-a chemat seara trecută să vorbesc poporului meu, și să le vorbesc, că ei pot fi liberi de legea păcatului și a morții. Chiar dacă suntem sclavi, totuși putem fi liberi de legea păcatului și a morții."

El a spus, "Sam, tu chiar vorbești serios?"

¹⁸ A spus, "Patroane, eu nu știu ce vei face tu cu mine după ce spune eu asta, dar eu-eu îți spun, eu sunt un om liber." A spus, "Eu sunt liber de legea păcatului și a morții."

¹⁹ Și el a spus, "Sam, eu sunt un Creștin, de asemenea, tu ști. Și pentru că tu ai... Dumnezeu te-a făcut liber de păcat și moarte, și tu ești un Creștin, și tu simți că vrei să le spui fraților tăi despre aceasta, eu mă duc jos în dimineața asta și te eliberez, și semnez proclamația. Și tu poți fi un om liber, fără să fi legat de nimeni, ca să predici Evanghelia la frații tăi."

²⁰ El a spus că bătrânul a predicat timp de mulți, mulți ani. Și o dată atunci, după aceea, cum facem noi toți, ajungem jos la capătul drumului nostru. Și când noi ajungem la capăt la al nostru... drumului lui, când el a ajuns, el a venit jos. Și el a zăcut inconștient, au spus, timp de poate, oh, câteva ore. Și mulți din frații lui albi au intrat să-l viziteze. Și acolo s-a întâmplat să fie un grup de ei în clădire când el s-a trezit, și-a revenit. A privit în jur, a spus, "Vreți să spuneți că eu nu sunt încă dincolo?"

Și ei au spus, "Sam, tu ai fost adormit."

²¹ El a spus, "Nu." A spus, "Nu am fost adormit." A spus, "Am fost dincolo de cealaltă parte."

²² Păi, ei au spus, frații slujitori au spus, "Sam, spune-ne ce ai văzut de cealaltă parte."

²³ A spus, "Ei bine," a spus, "Am intrat pe o poartă mare albă sidefiu," și a spus, "când am intrat acolo," a spus, "Am văzut Tronul, și l-am văzut pe El." Și a spus, "A apărut un Înger, El a spus, 'Ești tu Sam?'"

A spus, "Eu sunt."

²⁴ A spus, "Sam," a spus, "aici este o-o robă și o coroană." A spus, "Tu ai câștigat asta, Sam, prin lucrările mari care tu le-ai făcut pe pământ."

²⁵ El a spus, "Nu-mi vorbi mie de o robă și o coroană ca o recompensă."

A spus, "Ce ai vrea ca o recompensă?"

A spus, "Doar lasă-mă să privesc la El pentru o mie de ani."

²⁶ Mă gândesc că noi toți simțim în felul acela, nu-i așa? Eu-eu nu vreau nici robe și coroane și palate, eu doar aș dori să privesc la El. Mie doar mi-ar place să privesc la El. Și doar, voi știți, nu v-ar place-mi-ar place doar să te țin de mână în timp ce fac acest lucru, Frate Neville. Noi am putea să o facem împreună, să spun, "Gândește-te la aceasta, Frate Neville, cum stăteam noi în tabernacol, căldura și frigul, și lucruri. Dar uite aici la ce privim noi, Fiul Dumnezeului cel viu." Nu ar fi aceea minunat, doar să privim și să vedem înfățișarea Lui!

²⁷ Eu, de două ori în viața mea acum, de trei ori, eu L-am văzut în viziune. El a arătat la fel de fiecare dată. Dar nu există nici un artist în lume care ar putea picta vreodată imaginea Lui. Ei ar putea picta ceva care ar putea semăna cu El. Dar el arăta ca, pentru mine, El a fi un Om care dacă El ar vorbi lumea ar ajunge la un sfârșit, și totuși atât de dulce și iubitor, încât doar nu există nici... există doar prea multe caracteristici acolo pe care pensula unui artist le-ar putea cuprinde vreodată. Și eu sigur vreau să-l văd pe El într-o zi, în Persoană.

²⁸ Și adeseori m-am gândit, când, mi-ar fi plăcut să-L fi auzit când El a ridicat acele mâini prețioase și a spus, "Veniți la Mine." Vedeți acea arătare de istovire, oboseală asupra Lui, când El a fost obosit și istovit de călătoria Lui, a spus, "Veniți la Mine, toți cei trudiți, și împovărați, Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit." Mi-ar fi plăcut să-Laud spunând asta. Eu nu am fost acolo în acea zi. Eu nu am stat cu Petru, Iacov, și Ioan. Dar eu nădăjduiesc să stau lângă ei în ziua când Îl pot auzi spunând, "Ai făcut bine, robul Meu bun și credincios, acum intră în bucuriile Domnului."

²⁹ Și să ne gândim căci chiar aceia care au scris această Biblie, Pavel, Isaia, Ieremia, și toți apostolii, și acei frați prețioși, oriunde se află ei acum, oriunde se află ei acum... Tocmai Dumnezeu care s-a ocupat de ei, să prevadă lucruri și să Le scrie, și așa mai departe, și le-a dat darurile Bibliei, prorocia și vorbirea în limbi, și semne și minuni, și așa mai departe. Ei aceeași oameni, oriunde s-ar afla ei acum, noi o să fim cu ei. Același Dumnezeu cu același lucru.

Aceasta nu mai este un "presupun așa", noi o știm acum, vedeți, pentru că El este întradevăr prezent și noi știm că este așa. Astfel nu ar trebui noi să fim cei mai fericiți oameni de pe pământ? Ce, ce am putea dori noi mai mult?

³⁰ Eu stăteam de vorbă în această dupămasă cu un om în vârstă, în jur de, eu cred că el a spus că era în vârstă de optzeci și opt sau optzeci și nouă de ani, care doar recent a devenit un Creștin. Eu l-am botezat în Numele lui Isus Cristos, când el nu avea nimic pe el altceva decât costumul lui obișnuit de Duminică. L-am adus aici la apă. Mă gândesc că Fratele Wood l-a ajutat cu o pereche de pantaloni sau ceva, și noi l-am botezat aici în apă. Și el mi-a spus, când el era un băiat... El este un om destul de înstărit acum. Și el, când era un băiat, a spus cum a lucrat pentru treizeci de dolari pe lună. El niciodată nu s-a însurat sau nimic până a fost un om bătrân. Și a spus cum tânjea după timpul când el va îmbătrâni și nu va trebui să cerșească și să zacă pe stradă. Cum a luat el monedele lui mici și lucrurile care le-a economisit, și le-a pus să producă, și ele chiar au produs și s-au acumulat. Și a făcut... Și acum iată-l acolo acum, la optzeci și ceva de ani, optzeci și opt sau optzeci și nouă, mă gândesc că a spus, chiar aproape de nouăzeci, încă mergând înainte, șade chiar aici în biserică în această dimineață. Și atunci el s-a asigurat suficient încât să nu trebuiască să-și facă griji. Dacă el trăiește alți o sută de ani, el nu va trebui să se îngrijoreze când vine vorba de finanțe și așa mai departe în felul acela. Bun la inimă, sfânt bun, frate, face orice pentru Creștini, și lucruri pe care el știe cum să le facă.

³¹ Și atunci am spus, "Și mai presus de toate acestea, fratele meu prețios, când tu erai încă de optzeci și opt sau optzeci și șapte de ani, Dumnezeu, în îndurarea Lui, s-a întins în jos și ți-a dat Viața Eternă la o Casă Cerească." Ce ai putea să mai dorești pentru a completa o viață? Da, domnule.

³² Și din toată averea ce am fi putut acumula, toate lucrurile care le-am fi putut face pe pământ, nu contează ce sunt ele, ce a făcut omul, tu trebuie să mori și să lași fiecare părticică din asta.

Nu râvni la bogățiile zadarnice ale acestei lumi,
Care atât de repede putrezesc,
Zidește-ți speranțele pe lucrurile Eterne,
Ele niciodată nu se vor sfârși!

³³ Așa este. *Țineți-vă De Mâna Neschimbătoare A Lui Dumnezeu*. Eu iubesc acea cântare. Noi obișnuim să o cântăm aici la tabernacol așa de mult.

Timpule plin de tranziții rapide
Nimic pe pământ poate sta nemișcat,
Zidește-ți speranțele pe lucrurile Eterne,
Ține-te de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

³⁴ Acolo zace bătrâna mea mamă afară acolo în seara aceasta. Dacă aș fi avut o sută de milioane de dolari, aș da fiecare bănuț din aceștia ca să stau de vorbă cu ea o oră. Aș face-o. Sigur. Și ce-i dacă ea avea o sută de milioane de dolari, la ce i-ar folosi ei acum? Nimic, vedeți. Lucrurile pe care le are ea, ea nu lasă averi pământești. Dar, ea lasă aceasta, ea îl cunoaște pe Domnul Isus ca Mântuitorul ei. Acela este lucrul important.

³⁵ În fața acestui lucru eu... Să ne facem toți inventarul nouă înșine în această seară. Să ne gândim doar înainte să ne rugăm, "Cum este a mea-starea mea cu Dumnezeu în această seară?" Să verificăm în inimile noastre și să aflăm. "Doamne, dacă am rănit vreun suflet astăzi, dacă am cauzat un picior să meargă greșit, orice am făcut sau spus care a fost greșit, O Dumnezeule, iartă-mă pentru asta." Vedeți? Să...

Credința mea privește în sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului,
Salvator Divin;
Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Dă la o parte toată vina mea,
Și lasă-mă ca din această zi
Să fiu în întregime al Tău!
În timp ce pășesc prin labirintul întunecat al vieții,
Și chinuri în jurul meu se răspândesc,
Fi Tu Călăuza mea;
Poruncește întunericului să devină zi,
Șterge tristețile, și temerile la o parte,
Nici nu mă lăsa să mă abat vreodată
De lângă Tine.

³⁶ Ține-mă pe cale, Doamne. Ține-mă în centrul voinței Tale. Tânăr sau bătrân, nu știm cât de bătrân ai putea fi, și totuși poți fi în vârstă de optzeci de ani, și dacă ai trăit până dimineață, tu vei trăi mai mult decât mulți băieți și fete de șaisprezece ani. Vor fi mulți băieți și fete în vârstă de șaisprezece ani care vor merge să-l întâlnească pe Dumnezeu înainte de lumina zilei dimineții. Așa este. Așadar vârsta nu are nimic de a face cu asta. Lucrul despre aceasta este, dacă ești tu pregătit să-L întâlnești? Acela este lucrul principal.

³⁷ Să reflectăm asupra acestor lucruri acum în timp ce ne rugăm, așa cum ne aplecăm capetele.

³⁸ O Îndurător și Sfânt și Reverent Tată al Vieții, noi venim în Prezența Ta, Dumnezeu Atotputernic, să îți dăm mulțumiri din adâncul inimii noastre, căci avem privilegiul să stăm aici în această seară. Umblând în sus și-n jos în acel spital cu un timp în urmă, și privind acolo, cu oameni care erau inconștienți, unii din ei sângerând și plângând, și alții ieșiți din minte și legați în pat, O Dumnezeule, mă rog ca fiecare din ei să fie pregătiți, Tată, ca ei să fie pregătiți să Te întâlnească dacă se întâmplă ca ei să plece din viața asta. Și să ne gândim, Doamne, că aceia am putea fi noi, fiecare din noi aici, dacă nu era datorită harului Tău. Dar Tu ne-ai lăsat să trăim să venim din nou împreună în această seară, ca să facem pregătirile. Acele lucruri ne trec prin inimile și gândurile noastre acum, Doamne. Și în timp ce Tu cercetezi rărunchii inimii noastre, dacă ar fi vreun lucru necurat privitor la noi, Doamne, ia-l la o parte, Tată. Dumnezeule, consacreză sufletele noastre pentru Tine.

³⁹ Noi Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut Tu și pentru ceea ce credem că Tu vei face. Și pentru acea Lumină apărând astăzi jos acolo în casa Surorii Bruce, eu Îți mulțumesc pentru aceea, Doamne, Aceasta le va da lor tărie.

⁴⁰ Și acum, Doamne, mă rog ca Tu să acorzi în această seară ca sufletele noastre să poată fi încontinuu înprospătate în Prezența Ta aici în acest tabernacol. Noi Îți mulțumim, Tată, pentru acest tabernacol. Noi Îți mulțumim pentru păstorul acestuia aici, Fratele nostru Neville, un om al smereniei, un om al integrității, un om care este plin de dragostea lui Dumnezeu pentru Cristos și pentru Biserica Lui. Mă rog ca Tu să-l binecuvântezi, și drăgălașa lui, soțioară, și copiii lui. Și, Doamne, fie ca ei să rămână mult printre noi aici pe pământ. Acordă aceasta. Ține departe boala de la ușa lor, și ține-i sănătoși. Ține departe boala de la ușile noastre la toți, Doamne, ține-ne sănătoși ca noi să Te putem sluji.

⁴¹ Și acum ne așezăm sufletele noastre pe altar, pentru cercetare acum, așa cum îmi voi deschide ochii în câteva momente ca să citesc Cuvântul Tău, dacă va fi voia Ta, și îmi cade sorțiul în seara aceasta să încerc să frâng Pâinea Vieții la popor. Acum, Doamne, ajută-mă să spun ceva care va ajuta vreun suflet sărman, istovit aici în această seară. Ajută ca să poată fi și cuvinte de corectare, ca noi să putem ști cum să ne comportăm noi înșine, ce ar trebui să facem și cum ar trebui să trăim în această lume prezentă, dacă ne așteptăm să facem Cerul Casa noastră. Acordă aceasta, Doamne. Și vindecă boala. Dacă este cineva în mijlocul nostru, Doamne, care este bolnav, ne rugăm ca Tu să-i vindeci. Întărește pe acei care sunt istoviți. Ne rugăm pentru ei.

⁴² Ne rugăm nu numai pentru biserica aceasta, dar și pentru alte biserici din întreaga lume unde se face rugăciune, și implorări înaintea lui Dumnezeu, și multe zeci de mii de sfinți cu inimile-înfometate strigând, "Vino, Doamne Isuse, vino!" Oh, cu siguranță Tu vei auzi strigătul nostru, Doamne, într-o zi, și vei veni.

⁴³ Dacă cade pe noi sorți ul să adormim înainte ca aceea să vină, și anume Venirea, noi știm că trâmbița va suna și morții în Cristos vor învia mai întâi. Noi vom veni înainte și vom sta în Prezența Ta într-o zi. Noi Îți mulțumim pentru aceasta, și așteptăm după acel timp, și acum pregătește inimile noastre. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁴⁴ Acum, nu mă aștept să vorbesc foarte mult în seara asta, poate treizeci de minute, sau patruzeci, asupra unui subiect mic aici, care mi-ar place mai întâi să citesc o Scriptură aflată în Cartea Psalmilor, Psalmul 105, și citind în jos până la versetul 15, inclusiv. În timp ce citesc acest Psalm, eu vreau ca voi să ascultați foarte atenți citirea Cuvântului, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu niciodată nu va da greș.

O dați mulțumiri DOMNULUI; chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui.

Acum doar gândiți-vă la asta!

... dați mulțumiri DOMNULUI; chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui.

Cântați-i, cântați-i psalmi: vorbiți voi despre... lucrările Lui minunate.

Făliți-vă cu numele Lui cel sfânt: inimile celor care... să se bucure a celora ce caută pe DOMNUL.

Căutați-l pe DOMNUL, și tăria Lui: căutați necurmat fața Lui.

Aduceți-vă aminte de lucrările Lui minunate pe care le-a făcut; minunile Lui, și judecata Lui rostită de gura Lui;

O voi sămânță a robului Său Abraham, voi copii ai lui Iacob aleșii Lui.

El este DOMNUL Dumnezeu nostru: judecățile Lui sunt pe tot pământul.

El și-a adus aminte totdeauna de legământul Lui, cuvântul Lui poruncit pentru o mie de generații.

De legământul pe care l-a încheiat cu Abraham, și jurământul făcut lui Isaac.

Și l-a făcut ca o lege pentru Iacob, și pentru Israel ca un legământ veșnic:

Zicând, Ție îți voi da țara Canaanului, ca moștenire care v-a căzut la sorți:

Câne cei care... Când-când ei erau doar puțini la număr; da, foarte puțini, și străini în țară.

Când ei mergeau înainte de la un neam la altul, și de la o împărăție la alta...

El n-a dat voie nimănui să-i asuprească: da, El a pedepsit împărați din pricina lor;

Zicând, Nu vă atingeți de unșii Mei, și nu faceți rău prorocilor Mei.

⁴⁵ Eu vreau să iau un subiect de acolo, de: *Respect*. Citind aici, David strigând către Domnul. Respect este ceea ce îi datorăm noi lui Dumnezeu. Și acela este un lucru care mi-ar place, să perforez aceasta în inima fiecărei persoane de aici în această seară, ca, în toate lucrurile pe care le vedem în desfășurare, trebuie să-i dăm respect. Vedeți, noi trebuie

să respectăm aceasta. Și David a spus atunci când ei erau foarte puțini bărbați în Israel, poate Abraham, Isaac, și Iacob, despre care el a vorbit, foarte puțini bărbați, pentru care El a muștrătat națiuni și împărați pentru ei. Dumnezeu a muștrătat națiuni și împărați, spunând, "Nu vă atingeți de unșii Mei, și nu faceți rău profetilor Mei."

⁴⁶ Acolo în Eclesiastul, al 12-lea capitol și al 13-lea verset, este scris așa, vedeți.

Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor:

Teme-te de Dumnezeu, și păzește poruncile Lui: căci aceasta este deplina datoria a fiecărui om.

⁴⁷ Concluzia întregii chestiuni este să "te temi de Dumnezeu." Și, când, voi nu puteți avea respect până când nu aveți teamă. Voi trebuie să aveți teamă de Dumnezeu. Solomon a spus de asemenea, în Proverbe, că:

Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii:

Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii:

⁴⁸ Acum, asta nu înseamnă că vouă ve este frică de El, ci aceea înseamnă că voi îi dați Lui "respect" și "reverență." Și când voi îl respectați pe Dumnezeu, voi vă temeți de Dumnezeu. Vă temeți că ați putea să îl nemulțumiți pe El în vreun fel, vă temeți ca nu cumva să faceți ceva greșit. Voi nu ați vrea.

⁴⁹ Eu mă tem de mama mea. Mă tem de a mea-soția mea. Mă tem de biserica mea. Mă tem de toți slujitorii lui Dumnezeu, ca nu cumva să pun o piatră de poticnire pe undeva în calea lor. Eu-eu mă tem de oameni. Mă tem de oamenii din oraș, ca nu cumva să fac ceva greșit care i-ar face să gândească că eu nu eram un Creștin.

⁵⁰ Vedeți, voi trebuie, înainte ca să puteți avea respect, voi trebuie să aveți teamă. Și Dumnezeu îl pretinde, El pretinde respect. Dumnezeu pretinde, El îl pretinde. Și teama îl produce. Și noi știm că teama produce respect.

⁵¹ Acum, voi luați spre exemplu, omul, el este un fermier sau poate este un-un muncitor în atelier, și nimeni nu-i dă nici o atenție. Dar lăsați-l să obțină o slujbă în forțele de poliție și să vină jos în stradă, și ca un-un polițist cu insigna lui și uniformă pe el, (unde, poate cineva care nu i-ar fi vorbit cu o zi înainte), "Hello, acolo, John! Ce mai faci?" Vedeți? De ce este aceasta? Este un fel de teamă, sau o frică, sau un respect, din cauza asta. Poate el ajunge să fie ales primarul orașului, sau poate...

⁵² Cine ar fi Președintele Kennedy în seara asta, dacă nu era Președintele Kennedy? Ce-i dacă ar fi fost doar același om care este el, dar totuși el era un muncitor care lucra la Colgate aici jos pentru patruzeci de dolari pe săptămână? Vedeți? El ar veni prin oraș aici și nimeni nu i-ar da prea multă atenție, doar apropiații lui. Dar, fiind că el este Președintele Statelor Unite, el merită un respect, vedeți.

⁵³ Și aceea, și pentru că Dumnezeu este Dumnezeu, El merită un respect. Așa este. Și El, noi trebuie să-L respectăm, și să avem o teamă față de El. Și aceea aduce respect. Dumnezeu a pretins aceea pentru El însuși și pentru toți slujitorii Lui. Dumnezeu pretinde respect pentru slujitorii Lui. El, slujitorii Lui, cum știm noi că ei sunt slujitorii Lui, pentru că El îi adeverește pe acești slujitori prin Cuvântul Său. El ia acești slujitori și îi face slujitori ai lui Dumnezeu, și dovedește că ei sunt slujitori, prin a face Cuvântul Lui să lucreze prin acei slujitori. Astfel așa cum respectați voi pe acel slujitor, voi respectați pe Dumnezeu. Deci când eu vă respect pe voi și voi mă respectați pe mine, și ne respectăm unul pe altul, atunci noi îl respectăm pe Dumnezeu.

⁵⁴ Nu a spus Isus, "Ori de câte ori ați făcut celui mai neînsemnat din acești, micuți ai Mei, voi le-ați făcut pentru Mine. Și ar fi mai de folos să vi se atârne de gât o piatră de moară, și să fiți înecat în adâncul mării, decât să jigniți pe vreunul din ei. Căci Eu vă spun vouă, văd fața lor... Îngerii lor văd pururi fața Tatălui Meu care este în Cer"? Acum, noi știm că ei sunt, căci noi, fiind copiii lui Dumnezeu, că noi suntem parte din Dumnezeu. Și Dumnezeu pretinde acest respect. Și atunci Dumnezeu arată cine sunt copiii Lui. El-El o arată prin minuni și semne, și că aceasta se face.

⁵⁵ Acum, noi vom începe acum și vom analiza pe câțiva din acești oameni. Acum, dacă aș fi spus, pentru unul, cu care să încep, m-aș gândi la-la... Să-l luăm pe Noe, pentru un moment. Acum, Noe a avut o descoperire de la Dumnezeu, deși a fost contrară la tot ce știința ar fi dovedit că este adevărat. Dar totuși el a vorbit cu Dumnezeu, și Dumnezeu a vorbit cu el. Și el s-a apucat să pregătească o arcă. Unde, zeflemiștii și batjocoritorii, după cum a spus Biblia că ei vor fi în ultimele zile cum au fost în zilele acelea, că acei batjocoritori râdeau de Noe. Păi, ei credeau că el era ieșit din minți pentru că el construia o arcă. Astfel, dar Dumnezeu a adus judecată peste acei batjocoritori, pentru că ei nu au dat ascultare mesagerului lui Dumnezeu și să vină în acea arcă sub predicarea lui, atunci Dumnezeu a trimis judecata Lui Divină pe pământ. Mai întâi El a făcut o pregătire pentru toți acei care îl vor primi, pentru a scăpa, și atunci dacă ei nu au scăpat, le rămânea numai un singur lucru. Dacă ei nu vor accepta pregătirea lui Dumnezeu de scăpare, atunci le rămâne numai un singur lucru, acela este judecata Divină.

⁵⁶ Voi puteți face numai două lucruri, acestea prevăd ori milă ori judecată. Voi trebuie să acceptați una sau cealaltă. Acolo este unde stăm noi în această seară. Noi ori luăm mila lui Dumnezeu ori suportăm judecata Lui. Nu există nici o cale de a ocoli aceasta. Dumnezeu întotdeauna face o cale de scăpare pentru aceia care doresc să scape. Atunci El are... Ce rămâne în urmă, trebuie să suporte judecata. Nu pentru că Dumnezeu vrea ca ei să o facă, dar pentru că ei au ales acea cale ei înșiși. Vedeți, ei fac alegerea lor proprie. Acolo este unde ne aflăm noi în seara asta, prieteni, același lucru. Noi putem ori să luăm calea lui Dumnezeu de scăpare, sau putem să suportăm judecățile Lui, oricare din ele vrem s-o facem. Nu sunteți fericiți în această seară că ați ales calea de scăpare? Pentru că, toți aceia care refuză calea de scăpare, vor trebui să vină sub judecată.

⁵⁷ Apoi există un alt om despre care mi-ar place să vorbesc. Acolo era un mare, profet puternic cu numele de Moise. Poporul (Israel) ar fi trebuit să înțeleagă, conform Scripturii, că Dumnezeu urma să-i izbăvească și urma să-i scoată din Egipt. Dar de îndată ce Dumnezeu a avut omul Lui pregătit și l-a trimis jos în Egipt, ei nu au avut respect pentru el. Ei l-au alungat, și au spus, "Ne vei ucide cum l-ai ucis pe Egiptean?" care a făcut ca ei să rămână încă patruzeci de ani în plus în robie. Ei au rămas în robie pentru că au refuzat să respecte eliberatorul care era venit să-i elibereze. Aceea i-a pus înapoi în robie din nou. Nu pentru că Dumnezeu a vrut ca ei să rămână, (timpul era chiar exact), dar ei au stat încă patruzeci de ani pentru că au refuzat să accepte calea de scăpare asigurată de Dumnezeu.

⁵⁸ Cum cred eu că aceea este chestiunea în seara aceasta. Același lucru, vedeți.

⁵⁹ Că ei au refuzat calea de ieșire, și Dumnezeu a fost hotărât, și i-a spus lui Abraham și aceluia în legământul Lui (așa cum noi am citit în cântarea lui David în seara asta), El le-a promis lor că El va face un anumit lucru, astfel Dumnezeu urma să își țină promisiunea Lui. El urma să-i scoată afară, oricum, dar poate aproape încă o generație a murit. Vechea generație care au răs de Moise, și așa mai departe, și nu au vrut să accepte Mesajul, acea generație (patruzeci de ani) a murit, și Moise a venit într-o altă generație. Vedeți ce vreau să spun? Dacă ei nu îl acceptă, atunci Dumnezeu va lăsa ca acea generație să moară și El va introduce o altă generație să o facă. Astfel, ei l-au refuzat. Și atunci noi aflăm, că această următoare generație care s-a ridicat, când Moise a coborât acolo ca să se adevărească pe sine...

⁶⁰ Voi știți, lui Moise i-a fost frică să meargă jos din nou. Moise era acum în vârstă de optzeci de ani, și el a fost plecat timp de patruzeci de ani. Și când el a vorbit cu Dumnezeu la rugul aprins, a spus, "Cine să le spun că m-a trimis?" Dumnezeu nu avea nici un nume. El a spus, "Cine să le spun că m-a trimis?" A spus, "Când eu spun, 'Dumnezeul părinților voștri mi s-a arătat,' ei vor spune, 'Cine este Dumnezeul părinților noștri?' Bine, ce le voi spune eu?"

⁶¹ El a spus, "Tu să le spui că 'EU SUNT CEL CE SUNT.' Tu să le spui 'EU SUNT CEL CE SUNT.'" Și El a spus, "Ce este acela în mâna ta, Moise?"

⁶² El a spus, "Un toiag." Și el l-a aruncat jos și s-a prefăcut într-un șarpe. Și el și-a băgat mâna în sân, aceasta s-a acoperit de lepră, și a mers înapoi, și s-a vindecat.

⁶³ El a spus, "Du-te jos, și ia aceste semne și fă-le înaintea poporului, și aceasta va fi o adevărire. Ei vor cunoaște prin aceste semne că Eu te-am trimis pentru izbăvire." Oh, frate! Dumnezeu întotdeauna face aceea. Dumnezeu întotdeauna dă semne supranaturale. Vedeți?

⁶⁴ Și acum când el a venit jos și a chemat poporul, și a făcut aceste semne înaintea lor, tot Israelul a crezut, fiecare din ei. Și s-au dus chiar direct la palat, de asemenea, pentru izbăvire. Și atunci Faraon a decis că el nu le va da izbăvire, și Dumnezeu a dat drumul la judecată asupra lui Faraon. Și noi știm ce s-a întâmplat în Egipt.

⁶⁵ Ciudat, după ce ei au văzut întâmplându-se toate acele semne, și apoi ei au ajuns la Marea Roșie, și au aflat căci chiar Dumnezeul care a făcut toate acele semne, aici la Marea Roșie, s-au îndoit de Dumnezeu, chiar primul lucru, că El ar fi în stare să facă o cale de scăpare.

⁶⁶ Acum, iată unde facem greșeala noastră. Când o mică boală ne lovește, când o mică nenorocire, sau un mic necaz lovește pe undeva pe cale, atunci noi ne îndreptăm spre cădere. Un tânăr convertit; cineva va face haz de el, va spune, "Bine, tu nu ești nimic altceva decât un holy roller."

⁶⁷ "Ei bine, detest să fiu numit un holy roller." Vedeți, vedeți, iată-vă, voi luați acea îndoială.

⁶⁸ Acela e timpul să stai acolo! Acela este timpul să, respecti mesagerul. Acela este timpul să- să dai slavă lui Dumnezeu.

⁶⁹ Și Moise a spus, "Eu am făcut acestea, deja, zece miracole înaintea voastră. Și Dumnezeu v-a dat zece miracole, și apoi vă temeți de mare. Cu siguranță. Cât vă mai ia ca voi să credeți?" El a pășit înapoi, și a luat toiagul lui și l-a ținut înaintea mării, și furtuniile au coborât și au suflat-o de cealaltă parte, și ei au traversat. Și imediat când au ajuns dincolo, imediat au început să se plângă că nu aveau pâine. Vedeți, doar același lucru. Atunci Dumnezeu a făcut să plouă cu pâine din ceruri pentru ei. Apoi s-au plâns că nu aveau apă, și doar un văit după altul. Și eu observ...

⁷⁰ Voi spuneți, "Bine, poate erau felul de neconvertiți." Bine, poate ei erau. Acolo era o mulțime amestecată care mergeau cu ei, adevărat.

⁷¹ Dar eu vreau să aduc un alt lucru în-în amintirea voastră. Dacă Dumnezeu a trimis mesagerul, și a adevărit, prin semne, că el era mesagerul trimis de Dumnezeu, atunci a depins de ei să se supună acestui mesager. Exact. Ei trebuie să se supună mesagerului și să aibă respect față de acel mesager. Priviți la Iosua și Caleb, ei au stat chiar alături el. Da, domnule. În orice era băgat Moise, ei se băgau, de asemenea. Fie că Moise era corect sau greșit, ei au stat chiar cu el, oricum, vedeți, pentru că ei știau că era mesagerul lui Dumnezeu.

⁷² Și acolo, într-o zi, noi aflăm că chiar și Miriam, o prorociță, și Aaron, marele preot, o tachinau pe nevasta lui Moise pentru că ea era o Etiopieancă, și se gândeau, "Nu erau acolo destule femei din grupul nostru, să se căsătorească, în loc să meargă acolo jos și să ia în căsătorie acea femeie?" Aceea nu a fost alegerea lui Moise; aceea a fost alegerea lui Dumnezeu pentru Moise. Și când ei o tachinau, aceea l-a mâniat pe Dumnezeu în așa fel încât a lovit-o pe Miriam, prorocița, plină de lepră, propria soră a lui Moise. Ce ziceți de asta? Ea, o prorociță, dar ce făcea ea? Ea a făcut haz și

nu a avut respect față de mesagerul lui Dumnezeu, mesagerul legământului din ziua aceea. Și ea a fost necuviincioasă. Și Aaron de asemenea, marele preot, chiar gura lui Moise, exact, el era cu ea.

⁷³ Și Aaron atunci, când a văzut-o pe sora lui lovită cu lepră, el s-a dus și i-a spus lui Moise, "Vei lăsa pe propria ta soră să moară?"

⁷⁴ Și Moise a intrat în cort și a căzut înaintea Domnului, și a început să plângă și să strige la Dumnezeu, după milă pentru sora lui. Și Duhul Domnului a coborât și a spus, "Cheamă pe Aaron și Miriam să stea aici înaintea Mea." Oh, vai!

⁷⁵ Dumnezeu pretinde respect! Dumnezeu trimite Mesajul Lui, dați-I ascultare și venerați-L. Să nu vă pese dacă ei Îl numesc o grămadă de holy-rollers, sau oricum Îl numesc ei; lăsați lumea să facă ce vor ei. Dar voi dați respect!

⁷⁶ Astfel, acolo stătea Miriam. Dumnezeu a spus, "Cheam-o pe Miriam și cheamă-l pe Moise... sau cheamă-l pe Aaron aici, fratele și sora ta, să stea înaintea Mea."

⁷⁷ Și când au intrat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeu a spus, "Nu vă temeți voi de Dumnezeu?" A spus aceea marelui preot și la Miriam prorocița. A spus "Dacă va fi careva, un om printre voi, care este duhovnicesc sau un profet, Eu Domnul Mă voi face de cunoscut lui. Eu îi voi vorbi prin vedenii și Mă voi descoperi lui în vise, și așa mai departe, dacă el este duhovnicesc sau un profet." Dar a spus, "Robului Meu Moise, Eu îi vorbesc gură către ureche." A spus, "Nu vă temeți de Dumnezeu?" Cu alte cuvinte, "Voi vorbiți despre Moise, voi vorbiți despre Mine. Dacă nu îl puteți respecta pe Moise, voi nu mă respectați pe Mine." A spus, "Nu am dovedit Eu printre voi că el este robul Meu? Și voi nu aveți deloc reverență față de el."

⁷⁸ Cum ar fi asta o lecție pentru oamenii din ziua de azi, nici un respect, nici o onoare!

⁷⁹ Acum El a spus, "Și pentru că nu ați făcut aceea, acela este motivul că tu ai lepră. Acela este motivul că s-au întâmplat aceste lucruri," a spus, "pentru că voi ar fi trebuit să știți că acesta era robul Meu. Voi o știți, deci când voi spuneți ceva împotriva lui voi o spuneți împotriva Mea."

⁸⁰ Astfel Moise s-a rugat ca viața ei să fie cruțată, și Dumnezeu i-a cruțat viața. Ea nu a trăit foarte mult după aceea, ea a murit. Dar ea a fost curățată de lepra ei, și a fost afară din tabără timp de șapte zile, voi știți, pentru că ea... căci avea aceasta, pentru purificare, curățându-se din nou de lepra ei. Dumnezeu a vindecat-o.

⁸¹ Dar ceea ce a încercat El să-i facă să priceapă, a fost aceasta, "Voi trebuie să respectați ce fac Eu."

⁸² Și dacă aceea a fost atitudinea lui Dumnezeu în acea zi, și Dumnezeu nu se poate schimba, Dumnezeu vrea ca noi să respectăm ce face El. El o pretinde. A spus, "Voi ori respectați aceasta ori altceva se va întâmpla."

⁸³ Un om mi-a spus zilele trecute, a spus eu... Om sărac, mătură aici în piață, pentru un trai. El a avut o cădere nervoasă, în stare foarte gravă. El este Luteran de credință, și ei au avut cina. El este prea neputincios să meargă la biserică, astfel el a luat un taxi. A spus că l-a costat optzeci de cenți să meargă jos și optzeci de cenți să se întoarcă. Vecinul lui, foarte necredincios, l-a văzut rugându-se Rugăciunea Domnului într-o dimineață, și a râs de el, și-a bătut joc de el. El a spus la acest vecin, a spus acestui om, a spus, "Unde te-ai dus cu taxi-ul azi dimineață?"

A spus, "A fost cina. Am mers jos la biserică."

El a spus, "Ce este cina?"

A spus, "Când noi luăm pâinea și vinul."

⁸⁴ El a spus, "Eu am avut a mea, de asemenea, azi dimineață la masă, cu o felie de pâine albă și o pintă de whiskey." Vedeti?

⁸⁵ Eu știu de trei băieți, odată, care au batjocorit cina în biserică, știu de ei. Și au mers sus în camera de hotel și au luat câteva sandvișuri cu șuncă și o sticlă de whiskey, și au avut cina lor acolo sus, făcând haz de cina care au avut-o într-o biserică Penticostală. La mai puțin de trei luni de atunci, toți trei au fost la... unul din ei era mort, și doi erau în casa de nebuni.

⁸⁶ Voi nu-l puteți desconsidera pe Dumnezeu! Voi trebuie să-l respectați pe Dumnezeu. Dacă nu credeți aceasta, doar stați liniștiți, stați deoparte de aceasta. Sau, ori faceți așa, sau veniți reverenți și o respectați. Nu vă bateți joc de oameni în Duhul. Nu vorbiți de oamenii care se închină în Duhul lui Dumnezeu. Lăsați-i în pace.

⁸⁷ Stăteam chiar acolo la colț, predicând, câțiva ani în urmă, ca tânăr predicator. Și acolo era o femeie care a venit pe acolo, ea era de credință Catolică; dar eu știam că al ei-soțul ei era Catolic, ea nu era nimic. Și o femeie foarte drăguță, femeie frumoasă, aspect frumos, cam în jur de douăzeci de ani, douăzeci și doi. O știam de când era fată aici în oraș. Și ea a venit pe acolo și a stat acolo, și a spus, "Eu nu aș lăsa vaca mea favorită să aibă religia pe care o are William Branham."

⁸⁸ Și următoarea noapte, înainte ca eu să fi putut ajunge la ea, am auzit că era pe moarte în spital, și nu știu încă ce a omorâto. Era pe moarte acolo în spital, și soțul ei a venit să mă ia. A spus... El era un Catolic. Și a venit, a spus, "Vino repede și spune o rugăciune pentru soția mea, ea a strigat după tine toată seara, este pe moarte."

⁸⁹ Bine, am spus, "Voi merge." Și m-am suit în mașină și am plecat de la adunare, și am pornit către spital. Și am alergat sus pe scări, am înălțat asistenta, și ea a spus, "Ea este deja moartă."

Și el a spus, "Vino, spune o rugăciune pentru ea, oricum."

Am spus, "Ea este moartă."

A spus, "Spune o rugăciune, oricum."

"Nu-i va fi de nici un folos acum."

A spus, "Bine, vino uită-te la ea."

⁹⁰ Și am mers jos. Ea a avut acel negru roșcat, cred că ei îl numesc, păr castaniu. Femeie foarte frumoasă, câțiva pistrii pe fața ei aici, cu ochi mari maro. "Și acea femeie," asistenta aceea a spus, "Billy, ea a murit într-o așa agonie încât a strigat numele tău cât de tare a putut ea, și a spus, 'Spuneți-i să mă ierte,' până ce pistrii i-au ieșit pe față ca nigeii." Și acei ochi mari i-au ieșit din orbite și avea pleoapele întredeschise peste ei. Desigur, voi știți ce se întâmplă când moare o persoană, rinichii lor și intestinele se mișcă, și ea era acolo doar emanând aburi peste tot. Și a murit în așa agonie pentru că... nu pentru că ea m-a desconsiderat pe mine, dar ea a desconsiderat Evanghelia pe care eu o predicam, și că Dumnezeu lucra semne și minuni.

⁹¹ Cândva în trecut în New Albany, în timp ce stăteam acolo vorbind cu un păcătos, conducându-l la Cristos, un om mare bătrân cu mâini aspre în garaj, un om care era un prieten de-al meu, ginerele lui se ocupa de garajul de alături. Eu stăteam acolo predicând în timpul prânzului, mâncând un sandviș și vorbind cu el despre Dumnezeu. În timpul zilei căutam un loc unde aș fi putut merge la ora mesei și să încerc să câștig un suflet la Cristos. El a spus, "D-le Branham," a spus. Eu eram doar un tânăr predicator, eu însumi. A spus, "D-le Branham," a spus, "mama mea a avut felul acela de religie, aceea religie sinceră." Și lacrimile îi curgeau pe obrajii lui.

Am spus, "De când este ea dusă?"

A spus, "Ani. Ea întotdeauna se ruga pentru mine."

⁹² Am spus, "Dumnezeul care a auzit rugăciunile ei încearcă să le răspundă chiar acum pentru ea."

⁹³ Și acest om a intrat acolo, a spus, "Hello." El era beat. A spus, "Măi, Billy, ascultă." A spus, "Oricând vrei să vi la garajul meu," a spus, "tu vino, dar," a spus, "nu adu aceea religie veche holyroller a ta aici."

⁹⁴ M-am întors și m-am uitat la el, am spus, "Oriunde Cristos nu este binevenit, eu nu voi fi."

⁹⁵ Și astfel el s-a întors în jur și a spus, "Ah, revino-ți, băiete!"

⁹⁶ Și doar am auzit în inima mea, o Voce spunând, "Tu culegi ceea ce semeni. Ar fi mai bine pentru tine să fi avut o piatră de moară atârnată de gâtul tău, și înecat în adâncul mării." Și propriul lui ginere, chiar în aceeași după-amiază, a mârnat peste el cu un camion Chevrolet de două tone încărcat plin, și l-a zdrobit jos în pământ.

⁹⁷ Vedeți, voi trebuie să-l respectați pe Dumnezeu. Voi trebuie să o faceți, voi... Dumnezeu pretinde respect, și El îl pretinde.

⁹⁸ Și astfel Miriam trebuia să fi știut asta. La fel trebuia Mo... Aaron trebuia să fi știut asta, atunci să știe aceasta, că Moise era condus de Duhul lui Dumnezeu să facă ceea ce urma să facă.

⁹⁹ Un slujitor Baptist mi-a scris o scrisoare cu două zile în urmă, de sus de aici. Oh, dacă nu m-a luat la răfuială! A spus, "Un ins care este așa de leneș ca tine! O slujbă care ar fi egală cu a lui Ilie, profeții," a spus, "și atunci să te vad șezând în jurul casei, să nu faci nimic!"

¹⁰⁰ Și Billy servea în funcția de secretar la timpul acela, el ia scris înapoi o scrisoare. Și atunci s-a gândit, "Bine, cred că eu doar îi voi răspunde," a spus el. Dar s-a gândit că mai bine să mă lase pe mine să o citesc înainte ca el să-i răspundă. Dar avea multă diplomație în aceasta. A spus, "Acum, nu este tatăl meu, sunt eu." A spus, "Tu tocmai ai spus că tata avea o slujbă ca cea a lui Ilie." Și a spus, "Ai spus că a șezut pe undeva pe malul unui râu, cu un băț de pescuit în mână, sau sus în munți, cu o pușcă în mâna lui." A spus, "Ce vei spune de Ilie când a stat timp de trei ani pe marginea unui pârau?" A spus, "Nu ști tu că ei sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu să facă ceea ce fac ei?" Vedeți, fiecare vrea să o facă în felul lui. Dar omul trebuie să fie călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, și voi trebuie să-i dați respect. Asta-i tot.

¹⁰¹ Aici zilele trecute, un suflet prețios, aici în oraș, a văzut un alt frate, a spus, "Unde este Bill?"

El a spus, "Este plecat sus în Canada." A spus, "Presupun că merge la vânat?" A spus, "Da, el merge la vânat."

A spus, "Ah, nonsens la astfel de lucruri!"

¹⁰² Bine, acel om, fără ca să știe că eram sub puterea Duhului Sfânt, printr-o viziune de AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ca să merg. Ce vei face tu în Ziua Judecării? La ce ar folosi, să mă duc la marginea patului celui om și să mă rog pentru el? În primul rând, el nu mă crede. Și oamenii, când ei vin în jur și spun aceste lucruri, ca și cum eu nu știu că ei nu Îl cred. Chiar dacă ei te bat pe spate și te numesc "frate," totuși tu ști că ei nu Îl cred. Vedeți? Ei nu Îl cred. Și tu poți avea... Nu poți face nimic pentru ei. Ei te vor chema.j.vino roagă-te," dar nu-i va ajuta cu nimic. Pentru că, vedeți, ei Îl desconsideră. Voi trebuie să Îl credeți. Priviți la aceia care, au crezut cu adevărat și priviți ce se întâmplă. Vedeți, voi trebuie să-L respectați.

¹⁰³ Izabela, în zilele lui Ilie, cât l-a desconsiderat ea pe Ilie! Cum ea... Ilie era de fapt păstorul ei. Sigur. Oh, ea nu ar fi acceptat aceea. Doamne, nu! Ea era o- ea era o atee, sau o necredincioasă, sau-sau închinătoare la idoli. Și ea avea

propriii ei preoți păgâni. Dar totuși Ilie era păstorul ei, Dumnezeu l-a trimis acolo să fie păstor. El a fost păstor fie că... Dacă el a zberlat pe ea și i-a spus toate păcatele ei, totuși el era păstorul ei. Ea nu a vrut să-l primească deloc, dar, și ea l-a desconsiderat. Ea l-a urât! Sigur, că l-a urât. Și ce i s-a întâmplat ei? Dumnezeu a lăsat câinii să o mănânce în stradă. Așa este. Din ce cauză? Ea a desconsiderat Mesajul pe care Ilie îl predica.

¹⁰⁴ Dumnezeu pretinde respect. Voi trebuie să îl aveți. Dacă vreodată primiți ceva de la Dumnezeu, voi îl veți respecta pe Dumnezeu. Și trebuie să o faceți din inima voastră, din adâncul inimii voastre. Trebuie să o faceți.

¹⁰⁵ Dar ea l-a desconsiderat pe Dumnezeu așa cum l-a desconsiderat pe profetul Lui. Acum, ea știa că Ilie era un profet. Ei nu aveau nimic în Israel care se putea pune cu Ilie. Păi, viziunile lui și totul au fost perfecte înaintea lui Dumnezeu. Și el, dar el i-a condamnat. Milă, da! El se lua de fiecare denominațiune, de fiecare alt lucru. Și tot ce este numit păcat, el l-a condamnat, de la cel mai mic la cel mai mare, împărat și toți, el nu a scutit de lovituri pe niciunul din ei. Dar ei trebuiau să știe că el era un profet. Ei doar nu se puteau sustrage de la a cunoaște aceea. Da, domnule.

¹⁰⁶ Chiar și Ahab a încercat să-l acuze pentru secetă. Și el l-a rugat pe Dumnezeu să trimită secetă. Da, el a făcut-o. Și el a spus, "Eu am putere și eu voi închide cerurile; nici măcar nu va ploua, sau nici nu va cădea rouă, până nu le chem eu."

¹⁰⁷ V-ați putea imagina acea Izabelă micuță cu fața aceea vopsită, bătând din picioare în sus și-n jos pe acea podea, "Acel bătrân fărnaric! Acel bătrân fărnaric, făcând să sufere toți acești copilași aici afară," și totul în felul acela. Ilie încerca să-i aducă înapoi la Dumnezeu, încerca să recâștige o națiune la Dumnezeu. Vedeți? Și părea că... Ea putea spune oamenilor, "Vreți să-mi spuneți că veți crede un om ca acela, care ar închide terenurile în felul acela, și nici măcar nu va ploua sau cade roua? Și toată fărnaricia lui sau vrăjitoriile lui acolo afară," orice a vrut ea s-o numească. "Și el nu este nimic altceva decât un-un vrăjitor sau un ghicitor, sau ceva. El a închis cerurile și nu va ploua, făcând să sufere toți acești oameni. Și spuneți atunci că aceea este voia lui Dumnezeu?"

¹⁰⁸ A fost voia lui Dumnezeu! Indiferent de situație, vedeți, voi trebuie să priviți la ce... Voi trebuie să-l respectați pe Dumnezeu indiferent de ceea ce face El. El știe ce face El. A arătat rău, copiii sufereau, oamenii sufereau, vitele mureau, oile mureau, apă pe nicăieri, nopțile erau fierbinți și sufocante, soarele era la fel de luminos ca alama în ceruri în timpul zilei, timp de trei ani și șase luni. Și Ilie stând sus pe munte, a spus, "Nici chiar roua nu va cădea până nu o chem eu." Așa este. Oh, cum îl urau ei!

¹⁰⁹ Și când el, Ahab, l-a găsit, a spus, "Tu ești cel care tulbură Israelul, nu-i așa?"

¹¹⁰ Bătrânul Ilie l-a privit înapoi în față, a spus, "Nu, nu eu, ci tu ești cel care tulbură Israelul." Așa este. Vedeți, nici chiar Ahab nu a avut respect față de el. Și știți ce i-a spus Ilie lui Ahab, a spus, „Pentru că tu ai vărsat sângele nevinovat al lui Nabot, astfel câinii vor linge sângele tău, de asemenea, pe stradă." Și așa a fost! Pentru că l-au desconsiderat pe mesagerul lui Dumnezeu. Aceea este exact așa. Ei l-au desconsiderat.

Acum, Miriam l-a desconsiderat. Aaron l-a desconsiderat.

¹¹¹ Nu contează cine ești, Creștin sau nu Creștin, voi trebuie totuși să aduceți respect lui Dumnezeu, și să respectați ce face El, sau veți suporta consecința. Ori o primiți ori mergeți la judecată, oricare din ele o vreți.

¹¹² Cât aș putea sta cu mărturia, oră după oră, despre ce am văzut în timpul vieții mele, ce am văzut în alte țări și alte părți ale națiunii, și așa mai departe, lucrurile care au avut loc. Dar omitem aceea, doar așa ca voi să prindeți ideea despre ce încerc eu să vă spun, voi trebuie să respectați aceasta. Am văzut oameni tineri stând în adunare, și chicoteau și râdeau într-o adunare, și, în mai puțin de douăzeci și patru de ore, să fie zdrobiți în străzi. Am văzut tineri stând într-o adunare, într-un an când mă aflam într-un loc, și după, poate în decurs de șase luni, să mă întorc în același loc, și practic fiecare din ei erau duși, sau uciși, loviți pe undeva, cu boli și lucruri. Așa este. Voi trebuie să respectați aceasta.

¹¹³ Îmi amintesc de o tânără anume într-o seară, Tennessee, când mă duceam pe ușă afară, predicând la o biserică mare Baptistă, mă duceam afară pe ușă. Și m-am simțit condus în acea seară să o invit să vină la Cristos. Bine, ea mi-a răs în față când am chemat-o să vină la Cristos. S-a întâmplat ca ea să fie una din fiicele diaconului. Și stând la ușă în acea seară, ea a așteptat după mine. Și am ieșit, ea a spus, "Vreau ca tu să ști ceva chiar acum, să nu mă mai faci de rușine așa niciodată."

Am spus, "Dumnezeu te chema."

¹¹⁴ Ea a spus, "Prostii! Eu sunt tânără," a spus, "Am o grămadă de timp pentru aceea." A spus, "Tatăl meu are destulă religie pentru noi toți acasă."

¹¹⁵ Am spus, "Nu destulă pentru tine, soră, fiecare trebuie să aibă propria lor religie."

¹¹⁶ Ea a spus, "Dacă vreau ca cineva să-mi vorbească despre asta, voi lua pe cineva care are vreun sens, nu cineva ca tine."

¹¹⁷ Am spus, "Dă-i drumul, spune ce dorești. Nu mă deranjezi, dar într-o zi o vei regreta."

¹¹⁸ Nu cu mult după aceea, treceam prin același oraș. Iat-o că vine pe stradă cu jupoanele atârând, înclinându-se cu o țigară în mână ei, și mi-a oferit o gură de whiskey. Același lucru! Și iată mărturia ei, a spus, "Îți amintești de seara când tu chemai acolo?" A spus, "Acela era adevărul." A spus, "Duhul lui Dumnezeu îmi mărturisea în seara aceea, încercând să mă determine să vin." Și a spus, "De atunci am putut să văd sufletul mamei mele frigându-se în iad ca o

clătită, și să râd de asta." Aceea este ce s-a întâmplat, vedeți.

¹¹⁹ Trebuie să îl respectați pe Dumnezeu. Asta-i tot. Tu trebuie să o faci, frate. Asta-i tot. Izabela l-a desconsiderat.

¹²⁰ Și îmi amintesc altădată, acolo erau câțiva copii nerespectuoși, ei au fost crescuți într-o casă.

¹²¹ Ilie, după zilele lui, desigur, oamenii l-au urât pentru că el a chemat acea foamete în țară. Au fost niște oameni care i-au învățat pe copiii lor că "Ilie, un om ca acela," a fost transportat și luat în Cer. "El a fost omorât pe undeva, și ei doar l-au îngropat și l-au ascuns." Ei-ei nu au crezut aceasta.

¹²² Astfel Elisei i-a luat locul, acum el era mesagerul zilei acum după ce Ilie a fost luat sus. Așadar el a trecut jos printr-o anumită cetate, și copiii, copilași din acea cetate, au alergat afară, bătându-și joc de el, au spus, "Spune, tu bătrânule pleșuv, de ce nu te-ai dus sus cum s-a dus Ilie?" Vedeți, ei nu au crezut că Ilie s-a dus sus. Iată acolo. Nu a fost desconsiderarea față de om, a fost desconsiderare față de Mesajul lui. El a fost succesorul lui Elisei... a lui Ilie. El avea ungerea, duhul lui Ilie era peste el. A mers direct acolo sus și a făcut exact aceleași lucruri pe care le-a făcut Ilie. Aleluia!

¹²³ Isus a spus, "Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu." Da. "Aceste semne vor însoți pe cei ce cred."

¹²⁴ Ei l-au desconsiderat. Și ei l-au desconsiderat pe Ilie pentru că el a crezut în Elisei, pentru că Duhul era peste el. Și el s-a întors în jur și a lovit Iordanul cu mantaua lui, și a despărțit Iordanul, a mers sus și a făcut același fel de miracole pe care le-a făcut Ilie. Și chiar toți predicatorii sus acolo la școala de proroci, au spus, "Duhul lui Ilie se odihnește peste Elisei," s-a dus vestea în toată țara.

¹²⁵ Și oamenii, pun pariu că ei au râs unii la alții, au spus, "Măi, măi, priviți la aceasta!" Ei spun, "Grămada aceea de holyrollers, fanatici, spunând că, 'Acel om s-a dus în Cer fără să moară, caî au coborât.' Noi nu am văzut nici unul." Cu siguranță ei nu au văzut. Cu siguranță că nu, ei nu au văzut. "Noi nu am văzut nici un cal. Noi nu am auzit nici un car pe niciunde. Prostii! Bătrânul a murit și ei l-au îngropat, și apoi ei încearcă să facă o grămadă de tam-tam despre aceasta."

Exact cum ar fi spus ei astăzi, același lucru!

¹²⁶ Cum au spus ei despre Isus, au spus, "Păi, ei au venit și au furat Trupul Lui în timpul nopții." Ei chiar au plătit soldați să mărturisească așa. Dar El a înviat din morți!

¹²⁷ Și Ilie a fost luat sus într-un car de foc, cu cai de foc.

¹²⁸ Și când acest tânăr profet a umblat pe acolo, mergând jos prin cetate. Și el și-a pierdut părul, ca om tânăr. El se ducea în jos, astfel acești copilași au alergat în urma lui, au spus, "Măi, de ce nu te-ai dus sus cu Ilie?" Au spus, "Tu bătrân pleșuv, tu!" Vedeți? Și ei îi dădeau desconsiderare. Și ce a făcut Ilie? S-a întors, în puterea Duhului, și i-a blestemat pe copiii aceia. Ce s-a întâmplat? Două ursoaice au venit din pădure și au ucis patruzeci și doi din ei. Exact. Desconsiderare, nerespectuoși. Voi nu puteți face asta. Trebuie să îl respectați pe Dumnezeu.

¹²⁹ Dacă oricare din acei copii ar fi spus... Acum, dacă tatăl și mama lor ar fi spus, "Acum, uitați-vă, copii, ei spun că Ilie a fost luat sus. Acum, noi nu știm despre aceea, dar, oricum, eu-eu-eu nu știu dacă este așa sau nu, dar vă spun că cel mai bun lucru de făcut este să nu spuneți nimic despre asta. Doar mergeți înainte. Când el trece... Noi auzim că el vine în jos prin cetate astăzi, urmează să aibă o adunare de stradă sus acolo. Dacă este așa, dacă voi copiii, pe drumul către școală astăzi, îl întâlniți, doar spuneți, 'Bună ziua, reverend? Bună ziua, domnule!' Sau ceva de genul acela. Vorbiți cu el."

¹³⁰ Dar în loc de aceea, fără îndoială că li s-a spus acasă. Oh, ei l-au auzit pe tata și mama stând la masă și râzând, unul la altul, spunând, "Ce ști tu! Au spus că acel bătrân holy-roller a fost luat sus. Ai crede tu vreodată una ca asta? Și au spus că acest bătrân pleșuv, tot atât de pleșuv ca un dovleac acolo sus, el nu este peste vârsta de vreo de treizeci și cinci de ani, și iată-l venind în jos pe acolo, și au spus că va ține o adunare de stradă, se așteaptă ca noi să credem astfel de prostie ca aceea. Păi, el nu este nimic altceva decât un mic... doar o-o bătaie de joc. Asta-i tot ce este. Pentru că, el nu ar veni la bisericile noastre, El este exact cum era Ilie, el nu ar veni la bisericile noastre. Noi vom, el va... Probabil vreun fel de vrăjitorie, magie neagră, înșelăciune care are el, ca Ilie." Ei nu l-au crezut. Astfel, copilașii au fost învățați așa acasă.

¹³¹ Dacă ei ar fi fost învățați de reverență și respect, ei ar fi mers afară acolo înaintea celui profet al lui Dumnezeu și ar fi cerut o rugăciune pentru ei înșiși.

¹³² Dar ei au fost învățați să chicotească și să râdă, și să își bată joc. Cam ca și copiii de astăzi, ba... prea mulți din ei astăzi își vor bătea joc de o adunare în stradă, și-ar bătea joc de predicarea Evangheliei.

¹³³ Astfel, Ilie i-a blestemat, în Numele Domnului. Nu din cauza copiilor, dar din cauza părinților necuviincioși care i-au crescut pe copii în felul acela, să îl desconsidere pe Dumnezeu. Două ursoaice au ieșit și au ucis patruzeci și doi din ei. Acum, asta este lipsă de respect. Dumnezeu pretinde respect! Când ei l-au desconsiderat pe profetul Lui, ei l-au desconsiderat pe El; nu are importanță cât nu au crezut ei, ar fi trebuit să-și țină gura lor închisă, să stea departe de aceasta. Dar, nu, ei au trebuit să-și spună nimicurile lor. Au avut de spus ceva care ei nu ar fi trebuit să spună. Și ce li s-a întâmplat?

¹³⁴ Să luăm câțiva oameni care l-au respectat. Să o luăm pe femeia Sunamită, la același profet, Ilie. Ea de fapt nu era o Israelită. Ea era din Șunem, dar ea credea în Dumnezeu. Și l-a văzut pe acest om trecând prin cetate, l-a auzit vorbind, a văzut semnele care le-a făcut.

¹³⁵ Este spus în istorie, eu nu știu dacă este adevărat sau nu, că într-o zi o haită de câini sălbatici încercau să prindă o fetiță. Acum, aceasta nu este Scriptură, este doar o poveste pe care am citit-o. Și a spus că femeia Sunamită stătea la colț, și a văzut că acești câini urmau să o omoare pe fetiță. Și acest om sfânt trecea prin oraș, și și-a ridicat toiagul către Dumnezeu, și a strigat după milă pentru acei copilași în felul acela, și câinii s-au întors și au plecat de la ei. Fie că a fost așa sau nu, sună ca și cum ar fi putut fi, eu nu știu.

¹³⁶ Dar, oricum, această femeie a spus, când Biblia, când ea a "perceput că acesta era un om sfânt." Ea a perceput că ceva sa întâmplat. Ea a văzut ce era el, și "a perceput că el era un om sfânt de la Dumnezeu." Și, în loc să-l desconsidere cum a făcut Izabela, ea l-a respectat. Ea a spus soțului ei, "Noi suntem destul de în stare să facem aceasta. Eu te rog, să-i facem o căsuță aici afară pe undeva. Să-i dăm un loc mic, căci el este obosit. Eu l-am urmărit. El îmbătrânește, și observ părul lui cărunț cum îi atârână în jos în barba lui. Vechiul lui toiag mic, brațele lui mici slăbănoage așa cum umbla înainte, brațele lui mici lăsate așa. Și iată-l venind umblând pe aici, purtând un vas mic cu untdelemn la coasta lui, cu o bucată de piele de oaie înfășurată în jurul lui, și soarele arzător, trupul lui arăta ars și înroșit. Și eu te rog, să-i facem un loc mic, să se oprească aici. Să chemăm constructorul și să vină aici afară și să-i construiască un loc mic, și să-l punem sus, căci văd că duhul lui, prin duhul lui, el este un om sfânt. El este un om al lui Dumnezeu." Oh, oh, ce diferență!

¹³⁷ Acum, soțul ei a fost de acord, ea... el s-ar putea să fi spus, „Dragă, am observat acel om, de asemenea. Eu l-am ascultat, l-am urmărit, am văzut lucrările lui. Știi că este un om sfânt al lui Dumnezeu. Astfel noi chiar vom face acea." Astfel ei au chemat constructorul și i-au construit un locușor frumos, și i-au pus un pat mic acolo pentru odihnă, astfel el s-a putut întinde jos și odihni. I-au pregătit un loc să își spele picioarele, au dus niște apă și lucruri, și le-au aranjat înăuntru acolo.

¹³⁸ Și când profetul a venit pe acolo, desigur, aceea i-a binecuvântat sufletul, să vadă că a fost făcut ceva pentru el. I-a spus lui Ghehazi, "Du-te, cheam-o, și întreab-o ce aș putea face pentru ea, aș putea ,vorbi împăratului, căpitanul șef?" El...

¹³⁹ Ea a spus, "Eu locuiesc în mijlocul poporului meu, și nu am trebuință de nimic."

¹⁴⁰ Dar Ghehazi a spus, "Ea nu are nici un copil. Și bărbatul ei este bine înaintat în vârstă, este bătrân. Ei nu au copii."

¹⁴¹ Și mi-aș imagina, Ilie întins acolo pe acest pat mic, cu care ea l-a binecuvântat făcându-i-l, își avea picioarele spălate, și toată barba spălată și lucruri, culcat acolo, fără îndoială că el a văzut viziunea Domnului (căci, ei întotdeauna au făcut asta). Astfel el a spus, "Du-te, cheam-o, și spune-i să stea aici înaintea mea." Oh, vai! "Du-te, cheam-o, pentru că ea l-a respectat pe Dumnezeu. Du-te, spune-i să vină aici."

¹⁴² Când ea a stat în ușă, el a spus, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Cam pe vremea asta, la anul, vei purta un copil." Și pe la acea vreme, în anul următor, ea a avut copilul.

¹⁴³ Atunci Satan, când el a ajuns cam la vârsta de doisprezece ani, tatăl lui l-a luat cu el afară la câmp într-o zi, și Satan a spus, "Voi scăpa de copilul acela," astfel el doar i-a dat o insolație. Și a murit în brațele mamei sale.

¹⁴⁴ A descurajat-o asta pe ea? Nu, domnule. Ea a spus, "Pune șaua pe un catâr. Și mână înainte, nu te opri. Du-te sus la Muntele Carmel, la munte, pentru că el tocmai a trecut pe aici zilele trecute." Oh, oh! Oh, oh! Oh, oh! Vai! Iată-vă acolo. Acelai respect. Acela-i respect.

¹⁴⁵ Și bărbatul ei a spus, "Tu te duci la omul lui Dumnezeu." A spus, "Nu este nici lună nouă nici sabat, el nu va fi sus acolo în a lui..."

¹⁴⁶ Ea a spus, "Totul va fi bine, doar pune șaua pe catâr și lasă-mă să mă duc." Astfel ei au plecat.

¹⁴⁷ Și au ajuns sus pe munte. Și când bătrânul Ilie s-a uitat afară din peșteră, și a ieșit acolo și s-a uitat afară, a spus, "Aceasta arată ca acea femeie Sunamită venind." A spus, "Ea trebuie că este amărâtă." A spus, "Du-te, întâmpin-o. Și, când," a spus, "ea este amărâtă în inima ei, și Dumnezeu nu mi-a spus nimic despre asta."

¹⁴⁸ Vedeți, Dumnezeu nu trebuie să vă spună tot, vedeți, deci El nici măcar nu spune tot profeților Lui. El doar-El doar face ce El vrea să facă, El este Dumnezeu.

¹⁴⁹ Astfel el... Acum, Ilie a spus, "Dumnezeule!" Ce-i dacă Ilie ar fi spus asta, "De ce nu mi-ai spus de ce vine ea? De ce nu mi-ai spus totul despre asta?" El nu ar fi văzut nici un lucru. Dar a fost în regulă cu Ilie, orice era aceasta.

¹⁵⁰ Și ce era dacă ea ar fi venit sus și ar fi spus, ar fi spus, "Tu ai spus că tu erai un rob al lui Dumnezeu? Tu fățarnicule! Eu cred că tu nu ești nimic altceva decât un holy-roller"? Asta nu s-ar fi întâmplat niciodată. Vedeți? Dumnezeu ne încercă uneori, să vadă ce vom face.

¹⁵¹ Astfel, în loc de asta, ea a alergat direct la picioarele lui și s-a închinat, ca și cum se închina la Dumnezeu. Și a spus, și ia dezvăluit care era chestiunea. Și Ilie a spus, "Ia toiagul meu și du-te pune-l pe copil."

¹⁵² Și când el a spus, femeia a spus, "Așa cum viu este Domnul Dumnezeu, și sufletul tău niciodată nu moare," oh,

vai, "tu rob al lui Dumnezeu, eu nu te voi părăsi. Eu voi sta aici până Dumnezeu trimite viziunea." Bătrânul Ilie a rămas acolo încă puțină vreme; și-a încins coapsele lui, și și-a luat toiagul și iată-l ducându-se.

¹⁵³ A mers în camera unde era culcat acel copilaș, un copilaș mort. A mers încoace și încolo pe podea, în felul acela, de câteva ori. Din pricina unei femei cuviincioase, o femeie care îl respecta, un bărbat care îl respecta, și îl credeau a fi un om al lui Dumnezeu, el umbla încoace și încolo în sus și-n jos pe podea până când Dumnezeu i-a răspuns. Amin. Atunci el s-a pus peste copilaș și acesta a strănutat de șapte ori, și l-a luat sus și l-a dat mamei. A ieșit afară, s-a întors înapoi sus la peșteră. Pentru că ea a respectat omul lui Dumnezeu! Amin. Dumnezeu pretinde respect.

¹⁵⁴ Ce spuneți despre Marta? Ea se gândea mereu să-i pre pare lui Isus o masă bună. Maria a vrut să audă Cuvântul lui Dumnezeu, astfel ea doar stătea pe acolo și asculta la El. Ei nu-i păsa dacă fețele de perină erau schimbate, sau dacă draperiile erau prăfuite, sau dacă ei aveau sau nu ceva de mâncare, ea vroia doar să audă ce va spune Isus. Dar Marta întotdeauna vroia să-i gătească Lui o masă bună, și să se asigure că scaunul era moale și așezat chiar bine, și totul era curățit în felul acela. Dar ea la vrut pe El, să facă ceva pentru Isus în felul ei, și Maria vroia să o facă în felul ei. Dar într-o zi când Lazăr a ajuns... Mulți oameni vorbesc împotriva Martei, au spus că ea trebuia să fie mai interesată. Oh, nu, doar un moment. Vedeți, acolo a venit un timp ca Marta să se arate. Și atunci când Isus... Când Lazăr a murit, fratele ei, ea a trimis după El să vină să se roage pentru el. El nu a venit. El a ignorat chemarea, El a mers pe altundeva. Ea trimis din nou, și încă a ignorat chemarea.

¹⁵⁵ Dar când în cele din urmă El a venit, părea ca și cum ea ar fi putut merge la El și să spună, "Tu de ce nu ai venit? Tu de ce nu ai venit când Te-am chemat? Fratele meu zăcea acolo, bolnav. Noi am părăsit biserica noastră, am părăsit organizația noastră, am făcut totul ca să urmăm Mesajul Tău, pentru că noi am crezut că Tu erai un Om al lui Dumnezeu. Dar cum ar putea un Om al lui Dumnezeu... Și noi doi orfani, trei copii orfani aici, trei persoane orfane, și existența noastră era din a face covoare pentru acel templu. Noi eram membri acolo, mama și tatăl nostru au fost membri acolo. Dar din cauză cu Tu ne-ai înșelat într-un lucru, să credem în Acesta, ce încerci Tu să înveți, spunând că Tu ești un Fiu al lui Dumnezeu și un Profet trimis de Dumnezeu, și aceste lucruri, cum am putea noi vreodată să Te credem, un Om care nici măcar nu mă ascultă când chem după Tine? Când am fost în nevoie și am avut nevoie de Tine, Tu ai ignorat mesajul meu și ai continuat. Și am trimis din nou, și Tu încă ai ignorat aceasta. De ce ai făcut Tu un lucru ca acela?" Dacă ea ar fi făcut așa, povestea ar fi fost diferită în seara asta.

¹⁵⁶ Ce a făcut ea? A alergat chiar drept unde se afla El, a căzut jos la picioarele Lui și a spus, "Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu." Oh, iată-vă. Ce făcea ea? Ea respecta. Ea era în Prezența lui Dumnezeu, și ea Îl respecta. Ea L-a numit Domnul ei. "Doamne, dacă Tu ai fi fost aici." (Nu, "Am trimis după Tine!" Aceea a fost tot uitat.) "Acum Tu ești aici, vezi. Dacă Tu ai fi fost aici, fratele meu ar fi, nu ar fi murit."

El a spus, "Fratele tău va învia din nou."

¹⁵⁷ "Oh," a spus ea, "da, Doamne, știu că va învia în ziua de apoi."

¹⁵⁸ Și-și El a spus, și ea... El a spus, "Dar Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată."

¹⁵⁹ "Eu cred, Doamne, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume. Și chiar acum, Doamne!" Oh! "Chiar acum!" (Nu, "Doamne, Tu ar fi trebuit să fi făcut *aceasta* și Tu ar fi trebuit să faci *aceea!*") Dar, "Chiar și acum, orice ceri Tu de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da aceasta Ție." Asta-i tot.

¹⁶⁰ Ce-i dacă am putea spune asta cuiva în seara aceasta, "Oh, fratele meu, eu cred că orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da"? Ar veni aceleași rezultate.

¹⁶¹ Dar indiferent de cât de mult a fost El... dacă El a fost... Și noi știm că El era Fiul lui Dumnezeu. Dacă ea ar fi desconsiderat aceasta, aceasta nu ar fi mers niciodată. Aceea era din inima ei. A spus, "Chiar și acum, Doamne, orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da Ție." Asta-i tot. Asta-i tot. Din inima ei, ea a crezut aceasta. Dacă El ar fi făcut o excursie de vânatoare sau o excursie de pescuit, aceea nu ar fi făcut nici o diferență pentru ea.

¹⁶² Nu, dacă Ilie a mers într-o excursie de vânatoare sau a mers undeva, nu ar fi făcut nici o diferență pentru ea, pentru femeia Sunamită. Ea încă îl credea a fi un om al lui Dumnezeu. Sigur. Indiferent de ce a făcut el, el încă era omul lui Dumnezeu, pentru ea, căci ea l-a văzut pe Dumnezeu mișcându-se în viața lui.

¹⁶³ Și, pentru Marta, nu a contat ce a avut loc, ea a văzut ce a făcut Dumnezeu pentru El. A spus, "Chiar și acum, Doamne, orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da Ție." Ah, iată-vă.

¹⁶⁴ El a spus, "Fratele tău va învia din nou." Și astfel El a spus, "Unde l-ați îngropat?" Și au mers jos la mormânt. Și El l-a chemat pe Lazăr din mormânt, după ce era mort de patru zile. De ce? Pentru că sora lui Lazăr a respectat ce era El.

¹⁶⁵ Dacă nu puteți respecta omul, respectați slujba care o are în Dumnezeu. Aceea este exact așa, vedeți, respectați-l. Dacă vine un slujitor, păstorul vostru, respectați-l întotdeauna. Am auzit adunări vorbind de păstorul lor, cum doar vorbesc de el, îl degradează, îl ridiculizează. Cum va face vreodată acel păstor ceva pentru voi? El nu o poate face. Voi-voi nu, voi nu re-... Eu nu spun biserica asta, dar vreau să spun biserici care le-am văzut, că dacă voi... Voi trebuie să vă iubiți păstorul. Trebuie să știți că el este o ființă umană, dar totuși Dumnezeu l-a făcut păstorul Său. Duhul Sfânt l-a făcut supraveghetor, atunci trebuie să-l respectați în felul acela. Și nu contează ce a făcut păstorul, dacă îl respectați

în inima voastră, ca slujitor al lui Dumnezeu, Dumnezeu vă va respecta pe voi pentru că faceți aceasta.

¹⁶⁶ "Cel ce-cel ce mă primește pe Mine, îl primește pe Cel ce Ma trimis," Isus a spus, "Cel ce nu Mă primește, nu-l poate primi pe El." Vedeți, ei au spus că Dumnezeu era Tatăl lor; El a spus, "Tatăl vostru este diavolul."

¹⁶⁷ Astfel, vedeți, voi trebuie să-l respectați și să-l credeți, credeți că El este. Da, Marta l-a crezut.

¹⁶⁸ Și acela-i un lucru mic pe care l-am atins azi dimineată, acea femeie Siro-feniciană la timpul acela când a venit. Priviți cum a fost ea refuzată, amarnic. Acolo era El, un Iudeu; ea era din Neamuri, și ea a alergat la El. Ea nu a știut cum să se apropie de El, dar ea a avut o nevoie, și a știut că El era Fiul lui Dumnezeu. Ea a crezut aceasta. Ea... Dacă-dacă Dumnezeu va răspunde la rugăciunea Lui pentru alții, El ar răspunde la rugăciunea pentru ea. Și a știut că ce a spus El era Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă acesta era Cuvântul lui Dumnezeu pentru Iudei, acesta era Cuvântul lui Dumnezeu pentru Neamuri, de asemenea, orice a spus El. Și Isus i-a dat ei o încercare. Ea a spus, "Doamne, ai milă!" Acum priviți. Nu, a spus El... "Tu Fiu al lui David," pentru că ea i-a auzit pe Iudei spunând, "Tu Fiu al lui David." Acum, El nu era Fiul lui David pentru ea. Vedeți? Și El a spus... "Tu Fiu al lui David!" Acela ar fi fost felul cum l-ar fi abordat un Iudeu, pentru că ea i-a auzit pe restul din ei. Ea a încercat să vină cum au făcut ei, pentru că ea încerca să găsească respect. Ea încerca să-și arate respectul ei. Și ea nu se prefăcea doar; Isus ar fi știut dacă era așa. Nu. El ar fi știut asta. Astfel așa cum s-a apropiat, a spus, "Tu Fiu al lui David, ai milă de fiica mea, pentru că este muncită rău de un diavol."

¹⁶⁹ El s-a întors și s-a uitat la ea, și a spus, "Nu este potrivit ca Eu să iau pâinea copiilor, și s-o arunc la câini." Iuh! Nu a fost aceea una? Aceea a fost una! Nu a refuzat-o numai la cererea ei, dar a numit-o un „câine.” Așa este. Și un câine este unul din cele mai josnice nume care le are Biblia, voi știți. Astfel El a spus, "Nu este potrivit ca Eu să iau pâinea copiilor, și să o arunc la câini."

¹⁷⁰ Ea a spus, "Acela-i adevăr, Doamne." "Doamne," atunci ea a înțeles-o. El nu era nici un Fiu al lui David pentru ea, dar El era Domn. A spus, "Adevărat, Doamne. Așa este, dar copiii mănâncă firmiturile de sub... Sau, vreau să spun, câinii mănâncă firmiturile de sub masa stăpânului." Aceea a rezolvato. Asta a fost. Acela a fost respectul.

¹⁷¹ Isus s-a întors către ea, a spus, "Mare este credința ta. Acum du-te acasă, tu o vei găsi pe fiica ta întocmai cum ai crezut tu." Asta-i tot. De ce? A fost apropierea ei.

¹⁷² Ce ar fi fost dacă ea s-ar fi întors în jur și a spus... El s-a întors în jur și a spus, "Nu este potrivit ca Eu să iau..." Cu alte cuvinte, "Nu se cuvine."

¹⁷³ Să zicem că, o Catholică vine și spune, "Oh, Frate Branham, eu știu că Dumnezeu ascultă rugăciunile tale pentru acești oameni aici. Vrei să te rogi pentru mine?"

¹⁷⁴ Și eu așa spune "Ei bine, nu este drept ca eu să iau timpul acestor copii sus aici. Eu sunt aici să mă rog pentru acești Penticostali, nu pentru voi grămadă de Catolici." Vedeți? Ce ar spune ea? Oh, omule, îmi închipui ea ar fi ieșit de aici cu pași apăsați ca orice. Vedeți?

¹⁷⁵ Dar ea s-a întors și a spus, "Asta-i adevărat, Doamne. Asta-i adevărat, Doamne. Dar noi suntem-noi suntem dispuși să, câinii sunt dispuși să mănânce firmiturile de sub masa Stăpânului."

¹⁷⁶ Vedeți, asta l-a prins imediat. El s-a întors și a spus, "Mare este credința ta." Și apoi noi găsim un alt caz... Vedeți, a fost apropierea ei, respectul ei. Ea îl respecta pe Dumnezeu când l-a respectat pe El.

¹⁷⁷ Astfel noi aflăm că odată a fost un Roman, și el era un om mare, și el iubea Iudeii. Și el avea un slujitor care era bolnav. El însuși, nu se simțea vrednic să meargă să-i ceară lui Isus.

¹⁷⁸ Vedeți, întotdeauna vrei să te simți cu mult mai mic decât ceea ce ești. Nu vă înălțați niciodată în ochii voștri. Vedeți? Acum, și dacă voi sunteți mari, lăsați ca altcineva să o spună despre voi. Vedeți? Dar acum când voi, această femeie sau...

¹⁷⁹ Acest om, mai degrabă, a spus că el era un sutaș Roman și el avea un slujitor bolnav, așa că el a trimis să-l facă pe acest slujitor bolnav să fie vindecat. Și Isus a spus, "Am să vin să-l tămăduiesc."

¹⁸⁰ Astfel pe drumul Lui, Romanul l-a văzut venind. Îmi imaginez că el a spus, "Oh, vai, iată că vine Acel Sfânt. Iată că vine Acel Sfânt. Bine, eu sunt un Păgân neînsemnat. Eu sunteu sunt-eu sunt un sutaș Roman, sunt un general, sau-sau un ofițer. Eu-eu-eu-eu într-adevăr nu sunt un Iudeu, nu am nici un drept ca acel Om Sfânt să vină." Vedeți respectul? Vedeți? "Eu nu am nici un drept să-l fac pe acel Slujitor Sfânt al lui Dumnezeu să vină în casa mea."

¹⁸¹ L-a văzut să vină la ușă, și l-a chemat, a spus, "Doamne, eueu nu sunt vrednic ca Tu să intri sub acoperișul meu." Probabil că avea un palat ca și casă, un sutaș. A spus, "Eu nu sunt vrednic ca tu să vi sub acoperișul meu. Și eu-eu nu m-am socotit nici eu vrednic ca măcar să vin la Tine, astfel am trimis pe careva din ai Tăi-Propriul Tău popor binecuvântat, Iudeii. Dar eu am un slujitor aici care este foarte bolnav." Și a spus, "Eu sunt un om sub autoritate," a spus, "Îi spun acestui ostaș, 'Du-te,' și el se duce. Îi spun acestuia, 'Vino,' și el vine."

¹⁸² Ce a spus el acolo? "Eu știu că Tu ai toată puterea. Tu îi poți spune acestei boli, 'Du-te' și se duce. Și îi poți spune la aceasta, 'Vino,' și va veni." Vedeți, el a recunoscut. Și cum el avea autoritate peste acești ostași, așa avea Isus autoritate asupra tuturor bolilor și afecțiunilor. "Singurul lucru ce-l ai de făcut, Doamne, este ca doar să vorbești Cuvântul!" Asta-i tot! "Doar vorbește Cuvântul, slujitorul meu va trăi."

Isus s-a oprit, s-a întors către acei Iudei, a spus, "Eu nu am găsit o credință ca aceea acolo în Israel."

¹⁸³ El a spus, "Este totul bine cu slujitorul tău." Amin. De ce? Pentru că l-a respectat. El l-a respectat pe Isus Cristos Care era Dumnezeuul Cerului.

¹⁸⁴ Acum, cred că se face târziu. Vreau doar să mai spun încă un lucru, este acesta. Toate acele mari respecte, și așa mai departe; dar astăzi, cumva, este diferit. Dumnezeu poate face ceva astăzi, și oamenii vor râde de asta. Cred că noi am fi fost diferiți astăzi, cu vreo patruzeci de ani în urmă când Duhul Sfânt a început de prima dată să cadă, dar ce au făcut oamenii? Au întemnițat predicatorii, i-au numit holy rollers. S-au dus afară pe... Nici măcar nu i-ar fi hrănit prin orașe, și totul în felul acela; și ei frângeau porumb pe liniile de cale ferată, ca să trăiască. Ce au făcut ei? Au avut alți patruzeci de ani, biserica a avut, suferind, au trecut prin de toate, două războaie în acea perioadă de timp, vedeți, au fost omorâți mii de ei; când, ea probabil că ar fi fost deja dusă Acasă.

¹⁸⁵ Acum, ce ar avea loc, când Dumnezeu a început să reverse Duhul Sfânt peste biserică în zilele din urmă, ce s-ar fi întâmplat cu douăzeci și cinci de ani în urmă când El a început să trimită jos semnele și minunile și miracolele Lui, ce ar fi avut loc dacă poporul s-ar fi strâns în jurul acestuia? Ce au făcut ei? Au spus, "Este magie neagră, este hipnotism, el este un telepatist mental, el este *aceasta, aceea, sau cealaltă*." Ce ar fi fost dacă toate națiunile ar fi mers împreună și să spună, "Binecuvântat fie Numele Domnului"? Ce ar fi fost dacă Metodistii și Bapțiștii, și Prezbiterienii și toți, și-ar fi dat mâinile împreună și să spună, "Mulțumim lui Dumnezeu, iată după ce am așteptat noi. Duhul Sfânt este revărsat. Păi, aici sunt oameni care văd viziuni, aici sunt profeți printre noi, aici sunt-aici sunt toate aceste daruri mari aici, vorbitori în limbi, aici sunt vindecători Divini, aici totul este revărsat asupra noastră. Mulțumiri să-i fie lui Dumnezeu, a venit printr-un grup mic umil numiți Penticostali. Să ne întoarcem cu toții la Biblie din nou. Să mergem înapoi, fraților, să desființăm organizațiile noastre, și toți să fim una frate"? Marile biserici toate laolaltă s-ar fi unit împreună, ce s-ar fi întâmplat? Frate, nici măcar nu ar mai fi fost nevoie de un spital în țară astăzi. Așa este. Nu, acolo ar fi fost așa mari daruri puternice și minuni lucrând printre oameni, ar fi fost așa un respect, și poate biserica ar fi fost deja dusă Acasă și Mileniul ar fi fost început.

¹⁸⁶ Dar, nu, ei au desconsiderat aceasta. I-au numit holy rollers. Ziarele așteptau să spună fiecare denigrare, lucruri murdare posibile, și să pună fiecare jargon murdar la aceasta pe care l-ar fi putut face, și lucruri ca acelea, și bisericile au hohotit și au râs de aceasta, și-și și-au bătut joc de ei, și i-au alungat și au încercat să-i țină afară din orașe, și toate celelalte, cu lipsă de respect. Acum, așa putea spune mult despre asta, dar se face târziu.

¹⁸⁷ Dați-mi voie să ajung la Tabernacolul Branham, vă rog. Acum Dumnezeu a început să reverse daruri peste noi. Noi o vedem. Acum, care este darul lui Dumnezeu astăzi? Este Duhul Sfânt, Acesta este Duhul Sfânt care este în noi. Noi trebuie să respectăm Aceasta. Noi trebuie să-L respectăm pe fiecare persoană asupra căruia El vine. Trebuie să re... dăm... la darurile Divine a lui Dumnezeu. Când El trimite acele daruri, indiferent de cât de reale sunt, niciodată nu ne vor ajuta până când noi nu ajungem la un punct încât noi să îl putem respecta. Cineva poate da o prorocie; dacă voi nu credeți în acea prorocie, nu vă va face niciodată vreun bine. Voi trebuie să fiți cuviincioși și trebuie să respectați aceasta. Voi trebuie să credeți că aceasta vine de la Dumnezeu.

¹⁸⁸ Credeți-o până este dovedită a fi greșită. Atunci când se dovedește că este greșită, atunci aveți dreptul să nu o credeți, apoi să nu vă mai asociați cu aceasta. Dar atâta timp cât este dovedită a fi adevărul, atunci credeți-o.

¹⁸⁹ Cum bătrânul Samuel a spus în acea zi când ei vroiau un împărat. El a spus, "Vreau să vă întreb un singur lucru. Am luat eu vreodată ceva din banii voștri de la voi? Am cerut vreodată ceva pentru un trai? Sau, v-am spus vreodată ceva în Numele Domnului fără ca să vină la împlinire?" A spus, "Nu aveți nevoie de nici un împărat, și împăratul vostru nu v-ar ajuta cu nimic." Și el le-a spus lor. El le-a pus întrebarea, a spus, "V-am spus eu vreodată ceva ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL fără să se întâmple?"

¹⁹⁰ Acum, atunci poporul l-au desconsiderat pe Samuel. "Oh, noi știm, Samuel. Așa este, tu, noi nu putem spune că tu niciodată nu ne-ai spus ceva... decât ce a fost drept, dar, dar totuși noi vrem să o facem în *acest fel*." Vedeți? Voi nu trebuie să faceți asta. Voi trebuie să o faceți în felul lui Dumnezeu.

¹⁹¹ Când noi primim Duhul Sfânt, nu este a da mâna cu păstorul. A primi Duhul Sfânt este a-l primi pe Cristos în tine, pentru că El este Mesagerul lui Dumnezeu din ziua aceasta. Duhul Sfânt este Mesagerul lui Dumnezeu, și noi trebuie să-L respectăm. Când El vine, să nu spuneți, "Hi! Hi! Hi! Priviți la acea femeie strigând acolo, și plângând, lacrimi îi curg în jos pe obrazii ei. Priviți la acel bărbat acolo, scuturându-și mâinile și tremurând și plângând. Știți ce este aceea? Aceasta este o grămadă de emoție prelucrată." Voi huliți Duhul Sfânt. Voi trebuie să-l respectați pe Acela.

¹⁹² Îmi amintesc, aici cu ceva timp în urmă mă aflu în Oregon, cam, a fost cam cu doisprezece ani în urmă. Și au venit două fetițe reportere Catolice. Nu pentru că ele erau Catolice, nimic mai mult de aceea; pentru că eu am avut tot așa de mulți Protestanți, și mai mulți Protestanți decât am avut Catolici, să-și bată joc de mine. Și-și și astfel aceste fete au venit jos să dea un report.

Astfel îndată ce au intrat, am prins duhul imediat cum ele au intrat, și am spus, "Bine, acum ce critică aveți sus în mâneacă acum?" Și această fată a scos o țigară și a început, și am spus, "Doar să nu aprinzi aceea în timp ce ești în cabina mea. Doar dă-i pace."

¹⁹³ Astfel a stat acolo un pic, și s-a uitat la mine ca și cum ar fi putut trece prin mine, în felul acela, și a început să vorbească ceva. A spus, "Ei bine, eu vreau să îți pun câteva întrebări."

Am spus, "Spune."

¹⁹⁴ A spus, "Cum se face că ești în legătură cu această grămadă de holy-rollers aici sus?" A spus, "Ești unul din ei?"

Am spus, "Eu sunt unul din ei."

¹⁹⁵ Și ea a spus, "Ei bine, vrei să îmi spui că ar fi ceva evlavios cu privire la asta?"

Am spus, "Nu pentru tine, o Catholică, nu ai crede-o."

Ea a spus, "Cum ști că eu sunt o Catholică?"

¹⁹⁶ Am spus, "Eu știu că ești o Catholică. Eu îți spun care este numele tău, vezi, și cine ești." Asta a dezarmat-o.

¹⁹⁷ A spus, "Păi, vrei să-mi spui că felul acela de oameni, ei spun, vor trăi aici pe pământ și vor fi în Cer?" A spus, "Eu nu aș vrea să fiu în Cer cu astfel de oameni ca aceia."

¹⁹⁸ Am spus, "Tu nu trebuie să te îngrijezi prea mult. Atât timp cât tu gândești în felul acela, tu nu vei fi acolo, oricum, vezi." Am spus, "Tu nu vei avea nici o grijă cu privire la aceea."

¹⁹⁹ Doar m-am ridicat, am privit-o direct în față. Și câțiva dintre frați ședeau în clădire. Am spus, "Eu nu sunt iritat. Eu-eu doar vreau să îți fac de cunoscut unde stai, vezi." Și am spus, "Tu vei scrie, vrei să vi aici afară să afli niște lucruri, și tu nu vei scrie niciodată ce ți-am spus eu. Tu o vei face povestea ta proprie. Mergi înainte și fă asta, dar vreau să-ți spun un lucru. Scrie orice lucru scandalos ce vrei tu, și" am spus, "înainte ca tu să mori, vocea mea va răsună din nou în urechile tale. Dacă nu va fi așa, atunci vei ști că eu sunt un profet Jals." Am spus, "Acum, tu scrie doar ce vrei tu, depinde de tine. Îți dau libertatea să mergi să seri ce vrei tu. Dar înainte ca tu să mori, vei auzi vocea mea strigând în urechile tale. Aceasta nu-ți va ajuta la nimic." Am spus, "Acum mergi înainte și scrie ce vrei tu."

²⁰⁰ Ea a stat acolo un pic. A spus, "Ei bine, ce crezi despre acea grămadă idioată sus acolo, țipând și agitându-se seara trecută?"

Am spus, "Ei sunt toți Creștini." "Creștini?"

²⁰¹ Am spus, "Sigur, ei sunt Creștini." Am spus, "Ei sunt Creștini, umpluți cu Duhul Sfânt."

Și ea a spus, "Aceea nu este nici un Duh Sfânt."

²⁰² Am spus, "Ce ai numi tu Duhul Sfânt?" Să văd ce avea ea de spus cu privire la asta. Am spus, "Aș vrea să-ți spun ceva."

²⁰³ A spus, "Ei bine, eu nu aș vrea să mă asociez cu o grămadă ca aceea."

²⁰⁴ Am spus, "Nu cred că este prea mult pericol," am spus, "ca tu să te asociezi vreodată așa." Am spus, "Pentru că, dacă te-ai asociat vreodată cu Dumnezeu sau cu oricare din sfinți, tu te-ai asocia în felul acela."

A spus, "Sfinții Bibliei?"

²⁰⁵ Am spus, "Da." Am spus, "A ta 'sfânta fecioară Maria,' cum o numești tu, care este zeita ta," am spus, "înainte ca Dumnezeu să o fi lăsat vreodată să vină în Cer, ea a trebuit să meargă sus la Ziua Cincizecimii și să primească Duhul Sfânt, și s-a clătinat sub Puterea lui Dumnezeu ca o femeie beată."

A spus, "Asta este o minciună."

²⁰⁶ Am spus, "Stai liniștită doar un minut." M-am întors aici la Carte, și am spus, "Uite aici," am răsfoit. Am spus, "Iată este chiar aici în Carte." Și ea și-a întors capul. Am spus, "Tu nici măcar nu ai îndrăzneala să citești Cuvântul lui Dumnezeu." Vedeți? Am spus, "Sigur." Vedeți, fără respect. Am spus, "Acum tu poți să-ți iei pachetul de țigări jos de aici de pe masă, și să pleci când ești gata." Dar am spus, "Vreau ca tu să ști un lucru. Scrie orice vrei tu, dar amintește-ți ultimele cuvinte care ți le zic, 'În Numele Domnului, îți vei aminti înainte să mori.'" Ea nu a scris niciodată nimic. Așa este. Ea doar a lăsat-o să treacă.

²⁰⁷ Ce este aceasta? Lipsă de respect, încercând să-și bată joc, făcând ceva. Ei nu știu ceea ce fac. Așa este.

²⁰⁸ Dar aici în tabernacol, noi vrem ca voi toți să știți aceste lucruri aici. Când Dumnezeu începe să reverse Duhul Sfânt peste oameni, uneori știu că am văzut oameni devenind firești când ei erau-când ei erau sub ungera Duhului, i-am văzut mergând în extreme cu lucrurile, dar să nu spuneți nimic cu privire la asta. Voi să o respectați, aplecați-vă capul. Voi s-ar putea să nu o înțelegeți, și nici eu, dar eu vreau să respect aceasta, oricum. Acum, noi trebuie să avem respect față de Dumnezeu. Și când Dumnezeu revarsă Duhul Sfânt, eu doar mulțumesc, spun, "Îți mulțumesc, Tată Ceresc. Tu faci ceva pentru acel sărman suflet prețios care vrea să vină la Casa Ta, ca și mine, într-o zi."

²⁰⁹ Și văd oameni, ca aici o dată un frate care ese în slujire a spus că am vorbit despre el. Și ne-am dus și am luat toate benzile și le-am trimis lui. A fost Fratele A.A. Allen. Și el a spus că eu miam bătut joc de el vorbind despre sânge să-ți curgă din mână șiși numind aceea dovada inițială a Duhului Sfânt, și-și eu cred că a fost sânge și untdelemn venind din mâinile lui și din frunte, și lucruri. El a spus ca aceea a fost-a fost că eu mi-am bătut joc de aceea și i-am spus că era de la diavolul. M-am așezat înapoi, doar i-am scris o scrisoare, am spus, "Frate Allen..." El a scris un articol și voi-voi l-ați citit, "Dragă Frate Branham." Vedeți? Și așa atunci a pus broșuri peste tot prin țară, în loc să vină să mă vadă cu privire la aceasta, el a făcut așa.

²¹⁰ Dar acum iată ce am spus eu, am spus, "Voi lua toate cele șase seri la Phoenix, și îți trimit benzile mele și îți voi arăta." Care Leo și ceilalți au făcut, și le-a trimis benzile. Am spus, "O singură dată a fost menționat numele tău."

Omenii l-au pus pe pupitrul meu, și au spus, „Frate Branham, Fratele Allen tocmai a fost în oraș și ne-a spus că "dovada inițială a Duhului Sfânt a fost sângerând în mâini și sângerând în față, și untelemn curgând din mâna ta, aceea a fost dovada inițială."”

²¹¹ Am spus, "Eu nu sunt de acord cu Fratele Allen ca aceea să fie dovada inițială a Duhului Sfânt, pentru că nu a fost niciunde în Biblie unde ei au sângerat vreodată la mâini, și-și untelemn să iasă din față și mâinile lor, ca să dovedească că ei aveau Duhul Sfânt." Am spus, "Duhul Sfânt era Puterea lui Dumnezeu în viețile lor. Și Isus a spus, 'Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred,' vedeți. 'În Numele Meu ei vor scoate draci,' și așa mai departe." Dar am spus, "Iată un lucru care l-aș spune despre Fratele Allen, el este un mare om al lui Dumnezeu. Și dacă aș putea predica la fel de bine cum ar putea Fratele Allen, eu nu aș avea niciodată un serviciu de vindecare, eu aș predica doar Evanghelia."

²¹² Atunci, vedeți, după ce a publicat acel ziar și totul, că eu "am făcut aceea," doar pe baza la ce altcineva a spus. Dar chiar dacă eu nu am fost de acord cu fratele cu privire la teoria lui, eu cu siguranță nu aș fi vrut să-l hulesc pe frate.

²¹³ Și apoi stând chiar acolo, sus aici în Minnesota, în acea seară, în Minneapolis, Minnesota, și eram acolo în acea catedrală mare, templu, cu Gordon Peterson. Și acest om care a scris acea carte împotriva lui A. A. Allen, și a spus tot ce se putea spune despre el, și a spus, "El chiar a avut îndrăzneala să scrie acea carte despre *Diavoli Mușcători*, despre femeia aceea, care a arătat urme pe mâinile ei unde un diavol a mușcat-o, și lucruri ca acelea." Acum eu-eu desigur... (Eu nu știu dacă asta ar putea fi adevărat sau nu, pentru că diavolul este un duh, voi vedeți; dar această femeie susținea că un diavol mare păros a venit și a mușcat-o pe toată fața, și totul în felul acela.) Și el a spus, "A. A. Allen a scris acea carte." Și omul care a scris cartea, a scris un articol frumos despre mine, și iată că el ședea chiar acolo în adunare în seara aceea (când Fratele Peterson și aceia au venit și mi-au spus, el ședea acolo), și mă lauda pe mine, și îl înjosea pe A. A. Allen.

M-am gândit, "Iată timpul când pot să-i iau apărarea la Fratele Allen."

²¹⁴ Astfel m-am dus acolo, și am spus, "Am citit aici articolul în ziar astăzi că acest anumit om care este în oraș, nu..." Știind că el ședea chiar acolo afară. Am spus, „El a spus aici că A. A. Allen, și toată critica." Am spus, "Deși apreciez omul care spunea complimentele pe care el mi le-a făcut," Am spus, "că eu nu am fost afară pentru bani și lucruri de genul acesta, și am ținut cele mai curate întruniri dintre oricare din ei, și așa mai departe, lucrurile frumoase pe care el le-a spus." Am spus, "Eu apreciez aceea. Dar dacă acel om care a scris acest articol aici în ziar, nu a verificat cu atenție notițele lui ca să spună că A. A. Allen a scris această *Mușcături De Diavoli*. A. A. Allen nu a scris niciodată cartea aceea. Eu cunosc omul care a scris-o." Am spus, "El nicicând nu a scris cartea deloc. Și dacă omul nu a verificat niciodată în articolul lui mai atent decât atât, mă îndoiesc că restul ce a spus el vreodată despre Fratele Allen este adevărul. Luând apărarea Fratelui Allen. Și am spus, "În plus, dacă Fratele Allen ar fi greșit, eu mai degrabă m-aș afla la Bara de Judecată luând parte cu Fratele Allen în greșeală, când el încearcă să câștige suflute pentru Cristos, decât să critic ceea ce omul încearcă să facă." Amin. Așa este. Da domnule.

²¹⁵ Oricine cheamă în Numele lui Isus Cristos, eu sunt cu el fie că este Protestant, Catholic, sau orice este el. Eu-eu aș putea să nu fiu de acord cu el în teologie, dar vreau să-l respect ca un slujitor al lui Cristos și ca fratele meu. Vedeți? Și nu contează ce face el, noi trebuie să-i dăm respect Duhului Sfânt. Exact așa. Da, domnule. Și când ajungem să facem așa, atunci Dumnezeu va merge să reverse binecuvântările Lui printre noi. Chiar noi, grup micuț chiar aici, cam cincizeci sau șazeci, sau poate șaptezeci și cinci de persoane stând aici în această seară, dacă noi doar, toți împreună, ne-am lega împreună și să dăm respect sfânt lui Dumnezeu și Duhului Sfânt, și la ce face El în această zi, și să respectăm fiecare dar și fiecare slujbă ce El o trimite în mijlocul nostru, Dumnezeu doar va continua să reverse Duhul Său peste noi și vom crește la număr și ne vom multiplica. Nu credeți asta? Sigur. Noi trebuie să avem respect față de Dumnezeu.

²¹⁶ Să ne aplecăm capetele doar un moment pentru rugăciune. Înainte să mergem în rugăciune, aș vrea să știu dacă este cineva aici care ar vrea să spună, "Frate Branham, vreau să te rog pentru mine, că să am mare respect pentru Dumnezeu, ca să fiu întotdeauna în stare să-mi țin gura închisă către lucrurile lui Dumnezeu, indiferent ce sunt ele, și fie ca Dumnezeu să-mi pună în inimă să respect fiecare dar Divin pe care El îl trimite în biserică." Ați vrea doar să vă ridicați mâinile, și să spuneți, "Roagă-te pentru mine." Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aproape fiecare mână în biserică, și am avut-o pe a mea sus, de asemenea.

²¹⁷ Dumnezeuule, ajută-mă să fiu un slujitor al Tău. Ajută-mă să-i respect pe frații mei, ajută-mă să le respect pe surorile mele.

Și fiecare Duh al lui Dumnezeu care vine în adunare, fie că este vorbirea în limbi, fie că este tălmăcirea limbilor, fie că este prorocie, fie că sunt daruri de discernământ, orice este, eu spun, "O Doamne Isuse, trimite-le. Trimite-le, O Doamne. Eu Îți sunt recunoscător."

²¹⁸ Acum, Tată Ceresc, noi știm că Tu ești un Dumnezeu mare și îngrozitor. Noi știm că mânia ta este îngrozitoare. Când o dată ce Tu te aprinzi de mânie, păi, este un-este un lucru îngrozitor. Mânia lui Dumnezeu poate distruge lumea într-o secundă. Dar când Tu privești în jos asupra Sângele Domnului Isus, atunci mânia Ta se dă la o parte. Oh, ascunde-mă acolo în Stânca de Veacuri! Doamne Dumnezeuule, ține suflul meu acoperit cu Sângele Domnului Isus.

Nu numai al meu, Doamne, dar la toți care sunt aici, de asemenea, în această seară. Noi te iubim, Doamne. Și fiecare dar pe care Tu ni l-ai dat, chiar dacă ei ne pot chema orice vor ei să facă, Doamne, aceea încă nu va... nu vrem ca aceea să aibă nimic de a face cu aceasta, noi tot Te respectăm, Cel măreț, marele Duh Sfânt. Noi Te iubim, Tată.

²¹⁹ Noi Îți mulțumim pentru un dar de vindecare printre noi. Noi Îți mulțumim pentru darul de prorocie printre noi. Noi Îți mulțumim pentru darul vorbirii în limbi, și darul de tălmăcire. Și, O Dumnezeule, ne rugăm ca Tu să continui să trimiți daruri printre noi, daruri ale marelui Duh Sfânt. Mai presus de toate lucrurile, Doamne, cea mai mare recunoștință care o avem în inima noastră este pentru acel mare Dar atotsuficient, Isus Cristos. Noi Îți mulțumim pentru harul Lui și îndurarea Lui, Care face toate aceste alte lucruri minore accesibile nouă prin suferința în locul nostru și sângerea la Calvar. El sfințește oamenii simpli care Îl ascultă bucuros.

²²⁰ Și, Doamnei. suntem atât de bucuroși că Tu ai venit la oameni simpli. În Biblie, în Cartea Sfântului Luca, noi citim că, "Oamenii simpli L-au ascultat cu bucurie." Astăzi se spune, "Oh, aceia sunt doar o grămadă de oameni simpli." Dar, Doamne, aceea este gloata care Te-a auzit când Tu ai fost aici în trup. Oamenii simpli Te-au ascultat cu bucurie. Cei nfumurați, cei bogați, și mulți din aceia nu au vrut să Te aculte. Împărații, potențații, preoții din ziua aceea, nu au vrut să Te audă. Dar oamenii simpli cu bucurie Te-au primit.

²²¹ Și, Tată, în seara asta, noi suntem oameni simpli, și Te primim cu bucurie. Noi suntem bucuroși cum erau ei când s-au întors bucurându-se, și gândindu-se că a fost un lucru minunat, și fericit pentru că ei au putut purta ocară Numelui Său, când ei i-au ocărât și i-au numit în toate felurile. Și ei erau așa de fericiți, pentru că era un privilegiu pentru ei să sufere din pricina Numelui lui Isus Cristos. Tată, Dumnezeule, noi ne alăturăm cu acei ucenici din acea zi, și spunem, "Ferice de noi."

²²² Eu stau în seara asta ca Sfântul Pavel din vechime, când el a stat înaintea lui Agripa, și a spus, "Pe Calea care este numită erezie, nebulie, aceea este calea pe care mă închin Domnezeului părinților noștri."

²²³ Și când Agripa a spus, "Pavel, prea multă învățătură te-a făcut nebun."

El a spus, "Nu sunt nebun, O Agripa."

²²⁴ Și atunci el în cele din urmă a ajuns la un punct, a spus, "Tu aproape mă îndupleci să fiu un Creștin."

²²⁵ El a spus, "Aș fi vrut ca tu să fi ca mine, chiar fără aceste lanțuri de robie."

²²⁶ O Dumnezeule, ce dragoste care o avea Pavel, a spus că el s-ar fi blestemat, ca poporul lui să poată fi salvat. O Tată, Dumnezeule, dă-ne dragoste unii pentru alții ca aceea. Dă-ne acea dragoste nemuritoare, acea decență, acel respect unul pentru altul, să fim suficient de Creștini să trecem cu vederea greșelile unul la altul, să privim dincolo. Pentru că un om a fost binecuvântat de Dumnezeu; și el ar putea face o greșală. O Tată, fă ca noi să nu privim la acea greșală, știind că este un frate prețios pe care Satan poate l-a prins în ceva. Dar dacă el a făcut-o, noi ne rugăm, Doamne, ca Tu să-l ajuți pe el sau pe ea să iasă din acel loc, ca noi să avem dragoste în inimile noastre să mergem după oile pierdute și să le aducem înapoi la turmă. Acordă aceasta, Doamne. Iartă-ne de greșelile noastre, așa cum noi iertăm celor care greșesc împotriva noastră. Acordă aceasta, Doamne. Nu ne duce în ispită, și izbăvește-ne de rău. Căci a Ta este împărăția, și puterea, și slava, în veci. Amin.

[Fratele Neville dă un mesaj de prorocie – Ed.]

²²⁷ Amin. Amin. Amin. Îți mulțumim, Doamne. Îți mulțumim, Tată. Laudă Ție, O Cel Sfânt. Cât de glorios ești Tu, Tată! Cât Îți mulțumim, Doamne! Ce confort este să simțim Prezența Duhului Sfânt și să-L auzim vorbind prin buze omenești, către noi, confirmând că El încă rămâne Dumnezeu, și în mijlocul nostru. Noi Îți mulțumim pentru aceasta, Tată. Continuă cu noi, Doamne. Îndură-te de noi, ca să putem fi poporul Tău. Prin Isus Cristos noi o cerem. Amin.

²²⁸ Nu este minunat a fi un Creștin? Nu este minunat a-l cunoaște pe Dumnezeu și a cunoaște Prezența Lui? Gândindune la ziua de azi, acum, cum a făcut El aceasta chiar pentru a doua oară. Astăzi El-El a vorbit surorii aici, a intrat, în acea Lumină cum a făcut-o El, și le-a vorbit lor pentru că ei av crezut Mesajul. El este glorios, nu-i El? Nu-L iubiți voi? Câți Îl iubiți cu toată inima voastră, cu tot sufletul vostru? El este minunat. Acum să ne ridicăm în picioare, în timp ce cântăm acea veche cântare bună care ne place la toți.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

²²⁹ Oh, nu este El minunat? Minunat! Acum, amintiți-vă serviciul de Miercuri seara. Și apoi, dacă Domnul voiește, voi fi aici Duminica viitoare din nou; cu voia Domnului. Rugați-vă pentru noi în timpul săptămânii. În timp ce ne aplecăm capetele acum în rugăciune, îi voi cere Fratelui Neville, păstorul nostru, dacă va veni sus pentru cuvintele de încheiere care vrea să vi le dea.